ЦЪРКВАТА НА ИСУС ХРИСТОС НА СВЕТИИТЕ ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ • АПРИЛ 2020 Г.

Лиахона

Живият Христос и продължаващото Възстановяване

Президент Нелсън: Бъдещето на Църквата, страница 6

Вашето място в продължаващото Възстановяване, страница 18

Великден в Книгата на Мормон, страници 24 и 28

ЦЪРКВАТА
Е
ТУК

Найроби
Кения

Докато Възстановяването продължава, Евангелието се установява навсякъде по света. Кения е пример за разрастването на Църквата в Африка.

членове — 14 143

2 — кола

конгрегации — 48

1 — мисия

центрове за семейна история — 5

78 — процента от населението са християни

1979 г. Първите местни членове се присъединяват към Църквата.

1988 г. Чрез специален пост се събират средства за подпомагане на 15 села при суша.

2001 г. Организиран е кол Найроби.

2020 г. Отворен е офис на областта, обслужващ 100 000 членове в 18 страни от Централна Африка.

СНИМКА ОТ GETTY IMAGES

Бъдещето на Църквата
Президент Ръсел М. Нелсън
6

Служение чрез общата конференция
14

Продължаващото Възстановяване
Старейшина Легран Р. Къртис-мл.
18

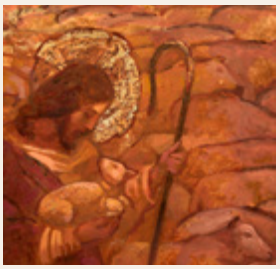

Какво означава Великден за мен?
28

200 години светлина

През красив и ясен ден преди 200 години един млад мъж влиза в една горичка с намерението да поиска прошка и да се помоли, за да научи към коя църква трябва да се присъедини. Чрез чудно видение научава, че не трябва да се присъединява към никоя църква. Така започва Възстановяването на Евангелието на Исус Христос – един процес, който продължава и днес.

Това издание отбелязва 200 години светлина:

- Президент Ръсел М. Нелсън учи как събирането на Израил от двете страни на завесата може да подготвя нас и другите хора за Второто пришествие на Господ (страница 6).
- Старейшина Легран Р. Къртис-мл. показва как светии от последните дни са давали своя принос към продължаващото Възстановяване – и как всеки от нас може да допринася (страница 18).
- За младежите, старейшина Нийл Л. Андерсън споделя пет истини, които можем да научим от Първото видение (страница 52).

Докато се учим от словата на нашия пророк и разказите на верни светии, нека достигнем до същото знание, получено от Пророка Джозеф преди 200 години: че Небесният Отец и Исус Христос реално съществуват и че ни обичат. И нека споделяме това знание с нашите приятели и близки.

С уважение,
Старейшина Ранди Д. Фънк от Седемдесетте
Редактор, Църковни списания

Съдържание

5 Общата конференция през годините

6 Бъдещето на Църквата
От президент Ръсел М. Нелсън
Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни подготвя света за завръщането на Спасителя.

12 Лица на вярата
Берглинд Гуднасон
Когато нейната борба с депресията станала непосилна, Берглинд споделила за трудностите си и Небесният Отец ѝ помогнал да се излекува.

14 Принципи на служението
Служение чрез обща конференция
Общата конференция ни дава множество начини да служим – преди, по време и след уикенда на общата конференция

18 Продължаващото Възстановяване
От старейшина Легран Р. Къртис-мл.
Възстановяването започва преди 200 години в свещената горичка и продължава днес.

24 Те са имали надежда в пришествието на Христос – и ние можем да имаме
От Минди Селу
Можем да придобием надежда във Второто пришествие на Христос по начина, по който са го направили пророците в Книгата на Мормон.

28 *Следвайте Ме, елате с Мен:* Книгата на Мормон
Използвайте седмичните статии, за да подобрите своето изучаване на Книгата на Мормон през този месец.

32 Гласове на светии от последните дни
Баща дава на дъщеря си безценен дар; на тъгуваща майка ѝ се напомня за Божията благодат; сестра размишлява за ценността на една душа; вярата на едно момче помага на семейството му.

36 Уроци от Книгата на Мормон
Голяма промяна в сърцето
От старейшина Кайл С. Маккей
Когато се покайваме, Единението на Спасителя може да извърши голяма промяна в нашето сърце.

40 Подобряване на нашето служение в храма
От Първото президентство

Накратко

Материали, свързани със *„Следвайте Ме, елате с Мен“*

На корицата
Фотография от Стефано Чириани

Раздели

Пълнолетни младежи
42

Пълнолетните младежи **имат важен принос във Възстановяването.** Научете как можете да помагате!

Младежи
50

Първото видение е **доказателство за Божията любов** към Неговите чеда – особено за тези, които Го търсят.

Деца
Приятел

Църквата на Исус Христос е възстановена!

СТАТИИ САМО В ЕЛЕКТРОНЕН ФОРМАТ ЗА АПРИЛ

Миналото ли ти пречи да продължиш напред?

От Джеф Бейтс

Пълнолетен младеж споделя как това да каним Исус Христос в нашия живот може да ни помогне да продължим напред.

Употребата на пълното име на Църквата беше неловко, но си заслужаваше

От Лаури Ахола

Пълнолетен младеж споделя как следването на напътствието на президент Нелсън му помага да споделя Евангелието по-добре.

Намиране на радост във вършене на Господното дело

Пълнолетни младежи по света споделят как участват в продължаващото Възстановяване.

НАМЕРЕТЕ ОЩЕ

В приложението Gospel Library и на адрес liahona.ChurchofJesusChrist.org можете да:

- Намерите новия брой.
- Откриете съдържание, което е само в електронен формат.
- Търсите стари броеве.
- Изпращате свои истории и отзиви.
- Се абонирате или да направите подаръчен абонамент.
- Подобрите изучаването си с електронни средства.
- Споделяте любимите си статии и видеа.
- Изтегляте или отпечатвате статии.
- Слушате любимите си статии.

СВЪРЖЕТЕ СЕ С НАС

Изпращайте своите въпроси и отзиви на liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Изпращайте своите истории на liahona.ChurchofJesusChrist.org или по пощата на адрес:
Liahona, floor 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

АПРИЛ 2020 Г., ГОДИНА 27, БРОЙ 1
ЛИАХОНА 16719 112

Международно списание на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни

Първото президентство: Ръсел М. Нелсън, Далин Х. Оукс, Хенри Б. Айринг

Кворумът на дванадесетте апостоли: М. Ръсел Балард, Джефри Р. Холанд, Дитер Ф. Ухтдорф, Дейвид А. Беднар, Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън, Роналд А. Расбанд, Гари Е. Стивънсън, Дейл Г. Ренлънд, Герит У. Гонг, Юлисис Соарес

Редактор: Ранди Д. Фънк

Съветници: Беки Крейвън, Шарън Юбанк, Кристина Б. Франко, Уолтър Ф. Гонзалес, Лари С. Качър, Ян И. Нюман, Адриан Очоа, Майкъл Т. Рингууд, Върн П. Станфил

Изпълнителен директор: Ричард И. Хийтън

Директор църковни списания: Алън Р. Лойбърг

Бизнес управител: Гарф Кенън

Административен редактор: Адам С. Олсън

Помощник-административен редактор: Райън Кар

Асистент публикации: Камила Кастрийон

Набор и редакция: Дейвид Диксън, Дейвид А. Едуърдс, Матю Д. Флитън, Гарет Х. Гарф, Джон Райън Дженсън, Арън Джонстън, Шарлът Ларкабал, Майкъл Р. Морис, Ерик Б. Мърдок, Джошуа Дж. Пърки, Джен Пинбъроу, Ричард М. Ромни, Минди Селу, Лори Фулър Соса, Чакел Уордли, Мариса Уидисън

Стажант-редактор: Елейна Вангсгаард

Директор оформление: Тад Р. Питърсън

Дизайн: Джанет Андрюз, Фей П. Андръс, Манди Бентли, С. Кимбъл Бот, Томас Чайлд, Джошуа Денис, Дейвид Грийн, Колийн Хинкли, Ерик П. Джонсен, Сюзън Лофгрен, Скот М. Мууи, Алени Регер, Марк У. Робинсън, К. Никол Уолкънхорст

Стажант-дизайн: Келси Факрел

Координатор интелектуална собственост: Колет Небъкър Он

Директор производство: Джейн Ан Питърс

Производство: Айра Глен Адер, Джули Бърдет, Хосе Чавез, Томас Г. Кронин, Брайън У. Джиджи, Джини Дж. Нилсън, Мариса М. Смит

Предпечат: Джошуа Денис

Директор печат: Стивън Т. Люис

Директор разпространение: Нелсън Гонзалез

Адрес за кореспонденция: *Liahona,* Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Лиахона (термин от Книгата на Мормон, който означава „компас" или „нещо, което напътства") се публикува на албански, арменски, бислама, български, камбоджански, себуано, китайски, китайски (опростен), хърватски, чешки, датски, нидерландски, английски, естонски, фиджийски, фински, френски, немски, гръцки, унгарски, исландски, индонезийски, италиански, японски, кирибати, корейски, латвийски, литовски, малгашки, маршалезе, монголски, норвежки, полски, португалски, румънски, руски, самоански, словенски, испански, суахили, шведски, тагалог, таитянски, тайски, тонгански, украински, урду и виетнамски. (Честотата варира според езика.)

© 2020 на Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Отпечатано в Съединените американски щати.

Информация за авторските права: Освен ако не е обозначено друго, материалите от *Лиахона* могат да бъдат копирани за лична нетърговска употреба (включително за призования в Църквата). Това право може да бъде отменено по всяко време. Нагледните материали не могат да бъдат копирани, ако това изрично е забранено в бележката до произведението. Въпросите относно авторските права следва да бъдат отправяни до Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; имейл: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

За читатели в Съединените щати и Канада: April 2020 Vol. 27 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Bulgarian (ISSN 1085-4312) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $4.00 per year; Canada, $4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

ОБЩАТА КОНФЕРЕНЦИЯ ПРЕЗ ГОДИНИТЕ

Вече 190 години, общата конференция се провежда през април и октомври, но през годините са настъпвали интересни промени:

1830 г.

Два месеца след организирането на Църквата, Джозеф Смит председателства на първата обща конференция във Файет, щата Ню Йорк. Присъстват около 30 членове и няколко гости.

1850 г.

Deseret News за първи път публикува всички речи от конференцията, благодарение на един млад репортер, Джордж Д. Уат, който ги стенографира.

1867 г.

Общата конференция продължава четири дни, вместо редовните три, защото конгрегацията гласува за удължаване с един ден.

1924 г.

За първи път се използват микрофони на амвона в Табернакъла. Преди това говорителите е трябвало да разчитат на силата на гласа си, за да бъдат чути.

1949 г.

Чрез поставяне на камери в Табернакъла, за първи път конференцията се излъчва по телевизията.

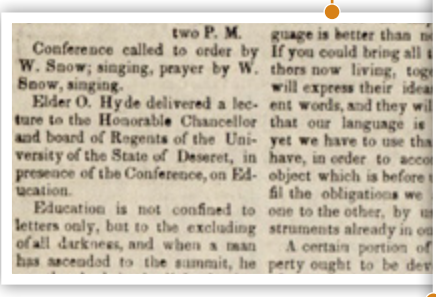

two P. M.

Conference called to order by W. Snow; singing, prayer by W. Snow, singing.

Elder O. Hyde delivered a lecture to the Honorable Chancellor and board of Regents of the University of the State of Deseret, in presence of the Conference, on Education.

Education is not confined to letters only, but to the excluding of all darkness, and when a man has ascended to the summit, he

guage is better than n
If you could bring all
thors now living, tog
will express their idea
ent words, and they wi
that our language is
yet we have to use tha
have, in order to acco
object which is before
fil the obligations we
one to the other, by u
struments already in o
A certain portion of
perty ought to be dev

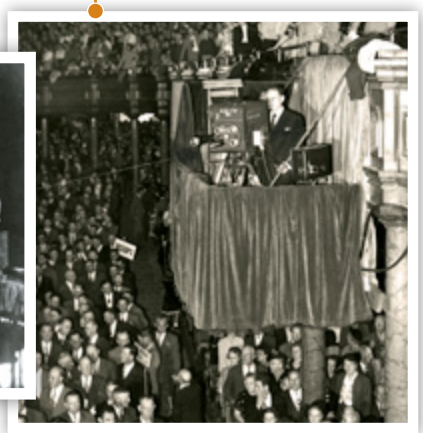

1962 г.

Речите се превеждат на други езици – немски, холандски и испански – за първи път на място в Табернакъла. Сега речите се превеждат на повече от 90 езика.

1967 г.

Първо цветно излъчване по телевизията на общата конференция. Мъжете в Хора на Табернакъла носят светло сини сака, а жените светло розови блузи.

1977 г.

От три дни с шест общи сесии, конференцията започва да се провежда два дни с пет общи сесии.

2000 г.

За първи път общата конференция се провежда в новия Център за конференции в Солт Лейк Сити с места за 21 000 души.

За да откриете речи от настоящата и минали общи конференции, посетете **gc.Churchof JesusChrist.org** или раздел Обща конференция в приложението Gospel Library.

ИЛЮСТРАЦИЯ НА ПОДИУМ ОТ ДЕЙВИД ГРИЙН; СНИМКА НА ТЕЛЕВИЗОР ОТ GETTY IMAGES

Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни подготвя света за деня, в който „земята ще се изпълни със знание за Господа“ (Исайя 11:9).

200 ГОДИНИ СВЕТЛИНА

1820–2020

От президент Ръсел М. Нелсън

Бъдещето на Църквата

ПОДГОТОВКА НА СВЕТА ЗА ВТОРОТО ПРИШЕСТВИЕ НА СПАСИТЕЛЯ

Вие и аз имаме възможност да участваме в продължаващото Възстановяване на Евангелието на Исус Христос. То е изумително! То не е създадено от хората! То е дадено от Господ, Който казва: „Аз ще ускоря Моето дело във времето му“ (Учение и завети 88:73). Това дело получава своята сила чрез божествено заявление преди 200 години. То се състои от само седем думи: „Този е Моят Възлюбен Син! Него слушай!“ (вж. Джозеф Смит – История 1:17).

Произнесени от Всемогъщия Бог, тези думи запознават младия Джозеф Смит с Господ Исус Христос. Тези седем думи дават началото на Възстановяването на Неговото Евангелие. Защо? Защото нашият жив Бог е един любящ Бог! Той желае Неговите чеда да придобият безсмъртие и вечен живот! Великото дело от последните дни, в което участваме, е навременно установено, за да благославя един очакващ и ридаещ свят.

Не мога да сдържам вълнението си, когато говоря за Възстановяването. Този факт от историята е абсолютно изумителен! Той е невероятен! Той спира дъха! Не е ли удивително, че пратеници от небесата са дошли да дадат власт и сила на това дело?

Днес Господното дело в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни напредва с ускорена стъпка. Църквата ще има невиждано и несравнимо с нищо друго бъдеще. „Каквото око не е видяло и ухо не е чуло, … всичко това е приготвил Бог за тези, които Го обичат“ (1 Коринтяните 2:9, вж. също Учение и завети 76:10).

САМО ДА СЕ ПРЕСЕТНЕМ, ОТ ДЖЕЙ БРАЙЪНТ УОРД, ДА НЕ СЕ КОПИРА

Помнете, че пълнотата на Христовото служение все още предстои. Пророчествата за Неговото Второ пришествие предстои да бъдат изпълнени. Тепърва предстои апогеят на тази последна диспенсация – когато Второто пришествие на Спасителя стане реалност.

Събиране на Израил от двете страни на завесата

Необходимо въведение на това Второ пришествие е дългоочакваното събиране на разпръснатия Израил (вж. 1 Нефи 15:18, вж. също Заглавна страница на Книгата на Мормон). Учението за събирането е едно от важните учения на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Господ заявява: „Аз ще ви дам знамение… Аз ще събера Моя народ от дългото им разпръсване, о, доме Израилев, и ще установя Моя Сион сред тях отново“ (3 Нефи 21:1).

Ние не само преподаваме това учение, но и участваме в него. Правим това, като помагаме да се съберат избраните от Господ и от двете страни на завесата. Като част от планираната съдба на земята и нейните жители, нашите починали предци ще бъдат изкупени (вж. Учение и завети 128:15). Милостивата покана да „дойд(ем) в Христа“ (Яков 1:7, Мороний 10:32, Учение и завети 20:59) може да бъде отправена и към онези, които са починали без знание за Евангелието (вж. Учение и завети 137:6–8). За тяхната подготовка са нужни също усилията на други тук на земята. Ние събираме родословни схеми, създаваме семейни групови картони и като заместници извършваме храмовата работа, за да съберем хората в Господа, заедно в семействата им (вж. 1 Коринтяните 15:29, 1 Петър 4:6).

Семействата трябва да бъдат запечатани заедно за цялата вечност (вж. Учение и завети 2:2–3, 49:17, 138:48; Джозеф Смит – История 1:39). Трябва да бъде изковано спояващо звено между бащи и деца. В нашето време трябва да се създаде пълно, цялостно и съвършено единство на всички диспенсации,

Помнете, че пълнотата на Христовото служение все още предстои.

СВЯТ ГОСПОДУ, ОТ ДЖЕЙ БРАЙЪНТ УОРД, ДА НЕ СЕ КОПИРА

КАНАРАТА НА НАШЕТО СПАСЕНИЕ, ОТ ДЖЕЙ БРАЙЪНТ УОРД, ДА НЕ СЕ КОПИРА

ключове и сили (вж. Учение и завети 128:18). За изпълнението на тези свещени цели са построени свети храмове из цялата земя. Отново наблягам, че построяването на тези храмове може и да не промени живота ви, но служението ви в тях определено ще го направи.

Идва времето, когато хората, които не се подчиняват на Господ, ще бъдат отделени от тези, които се подчиняват (вж. Учение и завети 86:1–7). Най-добре е да продължим да бъдем достойни за приемане в Неговия свят дом. Най-добрият дар, който можете да дадете на Господ, е да се поддържате неопетнени от света, достойни да влезете в Неговия свят дом. Неговият дар за вас е мирът и сигурността на знанието, че сте достойни да Го посрещнете, когато и да настъпи този момент.

Освен работата в храма, появата на Книгата на Мормон е знамение за целия свят, че Господ е започнал да събира Израил и да изпълнява заветите, които е сключил с Авраам, Исаак и Яков (вж. Битие 12:2–3, 3 Нефи 21; 29). Книгата на Мормон излага учението на събирането (вж. например 1 Нефи 10:14). Тя подтиква хората да научат за Исус Христос, да повярват в Неговото Евангелие и да се присъединят към Неговата Църква. Всъщност, ако я нямаше Книгата на Мормон, обещаното събиране на Израил нямаше да се случи.

Най-добрият дар, който можете да дадете на Господ, е да се поддържате неопетнени от света, достойни да влезете в Неговия свят дом.

Мисионерската работа също е много важна за събирането. Господните служители възлизат по света, за да провъзгласяват Възстановяването. В много страни нашите членове и мисионери издирват онези, които принадлежат на разпръснатия Израил; те са ги събрали от „дупките на канарите“ (Йеремия 16:16) и са ги изловили, като в древни дни.

Мисионерската работа свързва хората към завета, който Господ сключва с Авраам в древността:

„Ще бъдеш благословия за потомството ти след теб, тъй че в своите ръце те ще занесат на всички народи това служение и Свещеничеството;

и Аз ще ги благословя чрез името ти, защото всички, които приемат това Евангелие, ще бъдат наречени на твоето име и ще се считат твое потомство, и те ще издигнат и благословят теб като свой баща“ (Авраам 2:9–10).

Мисионерската работа е само началото на тази благословия. Изпълнението, върхната точка на тези благословии идва, когато влезлите във водите на кръщението усъвършенстват живота си до такава степен, че да могат да влязат в светия храм. Получаването на надаряване там запечатва членовете на Църквата към завета на Авраам.

Изборът да се дойде в Христос не се основава на географско местоположение, става дума за личен ангажимент. Всички членове на Църквата имат достъп до ученията, обредите, ключовете на свещеничеството и благословиите на Евангелието, независимо къде живеят. Хората могат да бъдат „доведени до знанието за Господа“ (3 Нефи 20:13) без да напускат родните си земи.

Наистина, в ранните дни на Църквата обръщането във вярата често значело и имигриране. Но сега събирането се осъществява във всяка страна. Господ е повелил установяването на Сион (вж.

Обещавам ви, че докато следвате Исус Христос, вие ще имате постоянно чувство на мир и истинска радост.

Учение и завети 6:6, 11:6) във всяко царство, където е дал на Своите светии тяхното раждане и националност. Мястото за събиране на бразилските светии е Бразилия; мястото за събиране на нигерийските светии е Нигерия; мястото за събиране на корейските светии е Корея. Сион е „чистите по сърце“ (Учение и завети 97:21). Той се установява навсякъде, където има праведни светии.

Духовната сигурност винаги ще зависи от това *как*, а не *къде* живее човек. Обещавам, че ако полагаме най-добрите си усилия да упражняваме вяра в Исус Христос и да получаваме силата на Неговото Единение чрез покаяние, ние ще имаме знанието и силата Божии да ни помагат да отнасяме благословиите на възстановеното Евангелие на Исус Христос на всеки народ, племе, език и люде и да подготвяме света за Второто пришествие на Господ.

Второто пришествие

Господ ще се завърне на земята, която е осветил чрез Своята мисия в земния живот. Той ще се завърне триумфално в Йерусалим. В царствено червено облекло, символизиращо Неговата кръв, текла от всяка Негова пора, Той ще се завърне в Светия Град (вж. Учение и завети 133:46–48). Там и на други места „славата Господна ще се яви и всички твари заедно ще я видят“ (Исайя 40:5, вж. също Учение и завети 101:23). „Името Му ще бъде: Чудесен, Съветник, Бог могъщ, Отец на вечността, Княз на мира“ (Исайя 9:6).

Той ще управлява от две световни столици: едната в стария Йерусалим (вж. Захария 14), а другата в Новия Йерусалим, „изграден на американския континент“ (Символът на вярата 1:10). От тези столици ще бъдат управлявани делата на Неговата Църква и царство. Тепърва предстои да бъде построен храм в Йерусалим. От този храм Той ще царува като Господар на господарите. Вода ще извира изпод храма. Водите на Мъртво море ще бъдат изцелени. (Вж. Йезекиил 47:1–8.)

През онзи ден Той ще получи нови звания и ще бъде заобиколен от специални светии. Ще бъде известен като „Господ на господарите и Цар на царете; също и онези, които (ще бъдат) с Него, ще (са онези), които са призвани, избрани и верни“ (Откровението

17:14) на указаното им тук в земния живот доверие. След това Той „ще царува за вечни векове“ (Откровението 11:15).

Земята ще бъде върната към своето райско състояние и ще бъде обновена. Ще има ново небе и нова земя (вж. Откровението 21:1, Етер 13:9, Учение и завети 29:23–24).

Дадена ни е задачата – наша е привилегията – да помагаме на света да се подготви за този ден.

Да посрещнем бъдещето с вяра

Междувременно, тук и сега, живеем в смутно време. Земетресения и вълни от цунами сеят разруха, правителства се разпадат, икономическите трудности са жестоки, семейството е подложено на атака, броят на разводите расте. Има сериозни причини да се тревожим. Но не е нужно да позволяваме на нашите страхове да изместват нашата вяра. Ние можем да се борим с тези страхове, като укрепваме нашата вяра.

Защо имаме нужда от толкова неотменна вяра? Защото ни предстоят трудни времена. В бъдеще едва ли ще бъде лесно или популярно да бъдеш верен светия от последните дни. Всеки един от нас ще бъде изпитан. Апостол Павел предупреждава, че в последните дни хората, които усърдно следват Господ, „ще бъдат гонени“ (2 Тимотей 3:12). Всяко гонение може или да ви пречупи в мълчалива слабост, или да ви мотивира да давате по-добър пример и да бъдете смели във всекидневието си.

Начинът, по който се справяте с изпитанията в живота, е част от развиването на вашата вяра. Силата идва, когато не забравяте своята божествена същност, едно наследство с безпределна стойност. Господ продължава да напомня на вас, на вашите деца и внуци, че сте законни наследници, че сте били запазени в небесата да се родите точно в това време и на мястото, където сте се родили, за да израствате и да станете Негови знаменосци и заветен народ. И когато вървите по Господната пътека на праведността, вие ще бъдете благословени да постоянствате в Неговата добрина и да сте светлина и спасители на Неговия народ (вж. Учение и завети 86:8–11).

Правете всичко, което е необходимо, за да укрепвате своята вяра в Исус Христос, като увеличавате своето разбиране за ученето, преподавано в Неговата възстановена Църква, и като неуморимо търсите истината. Ако истинното учение се превърне в котва за вас, ще можете да напредвате с вяра и непреклонно постоянство, и с радост да вършите всичко по силите си да изпълните целите на Господ.

Ще има дни, в които ще чувствате обезсърчение. Затова молете се за смелост да не се предавате! За съжаление някои от хората, които сте смятали за приятели, ще ви предадат. А някои неща просто ще изглеждат нечестни.

Въпреки това ви обещавам, че докато следвате Исус Христос, вие ще имате постоянно чувство на мир и истинска радост. Докато продължавате да спазвате сключените завети с все повече точност и докато защитавате Църквата и царството на Бог на земята в наши дни, Господ ще ви благослави със сила и мъдрост да постигате това, което единствено членовете на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни могат да постигат.

Силата идва, когато не забравяте своята божествена същност, едно наследство с безпределна стойност.

Ние самите трябва да бъдем създатели и да изграждаме лична вяра в Бог, вяра в Господ Исус Христос и вяра в Неговата Църква. Ние трябва да създаваме семейства и да бъдем запечатани в светите храмове. Ние трябва да изграждаме Църквата и царството Божие на земята (вж. Матей 6:33). Ние трябва да подготвим нашата собствена божествена съдба – слава, безсмъртие и вечен живот (вж. Римляните 2:7, Учение и завети 75:5).

Смирено ви свидетелствам, както Пророкът Джозеф Смит свидетелства, че възстановеното Евангелие на Исус Христос „ще върви напред смело, величаво и независимо, докато проникне на всеки континент, посети всяка област, премине през всяка страна и прозвучи във всяко ухо, докато целите на Бог бъдат постигнати и великият Йехова каже, че делото е свършено“ (*History of the Church,* 4:540).

Ние сме заети в делото на Всемогъщия Бог. Моля се Неговите благословии да бъдат с всеки един от вас. ■

Берглинд Гуднасон

Арнесисла, Исландия

Берглинд (вляво) със сестра си Елин (вдясно). Когато Берглинд се намира в моментите на най-тежка депресия, тя чувства, че не може да продължи напред. Като споделя за своите трудности с близки и приятели, тя открива духовно и емоционално изцеление чрез средствата, които Небесният Отец е осигурил.

МИНДИ СЕЛУ, ФОТОГРАФ

Разговорите за моята депресия с близки и приятели много са ми помагали. Чрез тях получих допълнително помощ. Не исках да взимам лекарства или да ходя на терапия. Казвах си: „Имам Бог“. Но Бог е осигурил още много средства, като лекарствата и терапията, които да добавим към духовните неща.

Когато се намирах в най-тежките периоди на депресия, хората ми казваха: „Ще се оправиш“. Много ми беше омръзнало да слушам това, но се оказа истина, колкото и да е странно.

Никога не съм мислила, че ще бъда толкова щастлива, колкото в момента. Още има дни, в които ми е трудно, но мога да се справя чрез всичките средства, които Небесният Отец ми е дал. Сега, когато чувствам, че потъвам в депресия, си казвам, че съм обичана, че има хора, с които да говоря, и че нещата ще се оправят.

ОТКРИЙТЕ ПОВЕЧЕ
Научете повече за изпълненото с вяра пътуване на Берглинд, вижте още снимки в онлайн версията на тази статия в Gospel Library или на **ChurchofJesusChrist.org/go/42013.**

Принципи на служението

СЛУЖЕНИЕ ЧРЕЗ ОБЩАТА КОНФЕРЕНЦИЯ

С всичките вдъхновяващи цитати, семейни традиции и учения на Господните служители, общата конференция ни дава множество начини да служим – преди, по време и след уикенда на общата конференция!

Като учители в клас за подготовка на мисионери, Сузи и Том Мюлън редовно насърчават присъстващите в уроците да канят някого да гледа общата конференция.

„Да поканиш някого да направи нещо е основна част от мисионерската работа и се отнася също за служението – казва тя. – Учениците ни редовно споделят какво е станало с човека, когото са поканили“.

Ето някои от начините, по които учениците им са канили:

- „Служим на един приятел, който има някои проблеми. Поканихме го да слуша общата конференция за отговори. Когато след конференцията говорихме, той сподели, че е чул много идеи, които могат да му помогнат“.
- „Поканихме много хора да гледат конференцията с нас и всеки донесе нещо за хапване. Получи се толкова добре, че решихме отново да го направим“.
- „Поканих един приятел да гледа общата конференция с мен. Докато говорихме, решихме да отидем до сградата за събрания, за да видим дали може да я гледаме там. Гледахме я и се получи наистина добре!“

Както са научили семейство Мюлън и техните ученици, има много начини да служим чрез общата конференция. Това е прекрасен начин да споделяме вдъхновяващи цитати, семейни традиции, съдържателни обсъждания и ученията на Господните служители!

Канете другите в дома си

„Спасителят заповядва на Своите последователи: „Да се обичате един друг; както Аз ви възлюбих“ (Йоан 13:34). Можем да видим как ни е обичал Той. … Ако Го приемаме за наш пример, трябва винаги да се опитваме да включваме другите хора“ – президент Далин Х. Оукс[1].

Преди много години, Майк, нашият прекрасен домашен учител **забеляза**, че с трите ни деца имахме само един малък лаптоп, на който да гледаме общата конференция. Той **веднага ни покани** да отидем в дома му и да гледаме с него и съпругата му, Джаки, настоявайки, че компанията ни ще им бъде много приятна. Децата ни бяха много доволни, че гледаха конференцията на истински телевизор, аз бях много благодарна за подкрепата и на всички много ни хареса да бъдем заедно.

След това гледането на общата конференция заедно се превърна в традиция. Дори след като си купихме телевизор, ние с удоволствие отивахме в дома на Майк и Джаки с възглавници, тетрадки и храна, за да гледаме общата конференция. **Да слушаме заедно словата на пророците** беше наистина специално преживяване. Станахме като семейство. Майк и Джаки станаха мои най-добри приятели и втори баба и дядо на децата ми. **Обичта и приятелството** им са невероятна благословия за моето семейство. Много съм благодарна за тяхната готовност да отворят дома си и сърцата си за нас.

Сюзан Ърд, Калифорния, САЩ

ПРИНЦИПИ, ВЪРХУ КОИТО ДА ПОМИСЛИТЕ

„Забеляза“

Спасителят с обич отделя време да види нуждите на другите и след това да действа, за да посрещне тези нужди (вж. Матей 9:35–36, Йоан 6:5, 19:26–27). Ние можем да правим същото.

„Веднага ни покани“

След като забележим какви са нуждите на хората, на които служим, следващата стъпка е да действаме.

„Да слушаме заедно словата на пророците“

Трябва често да се събираме (вж. Мороний 6:5), за да се учим заедно, да израстваме заедно и да говорим за духовните неща, които имат най-голямо значение за душите ни.

„На пророка чуйте днес гласа – туй са Божиите слова“[2] може да бъде една от най-важните покани, които можем да отправим към хората, на които служим.

„Обичта и приятелството“

За да можем наистина да влияем на другите и да им помагаме, трябва да изграждаме взаимоотношенията си със състрадание и „любов нелицемерна“ (вж. Учение и завети 121:41).

Споделяйте в Интернет

„Социалните медии са глобални средства, които могат лично и положително да влияят на голям брой отделни хора и семейства. И вярвам, че е дошъл моментът, в който ние като ученици на Христос трябва да използваме тези вдъхновени средства и по-ефективно да свидетелстваме за Бог, Вечния Отец, за Неговия план на щастие за Неговите чеда и за Неговия Син, Исус Христос като Спасител на света“ – старейшина Дейвид А. Беднар[3].

Интернет ни позволява **да споделяме Евангелието** с целия свят. Това е страхотно! Споделям някои свързани с общата конференция дейности, но в повечето случаи се опитвам да помагам на хората **да провеждат обсъждане** на обръщенията от общата конференция. Въпросите на другите хора често ни помагат да видим нещата в нова светлина и така да се вдъхновим за свои собствени въпроси за обсъждане.

Открила съм, че **когато използваме въпроси**, за да обсъждаме речите от общата конференция със семействата, на които служим, най-добре виждаме техните силни страни и нужди. Най-много ми харесва да задавам следния въпрос: Каква според вас е темата на най-последната обща конференция?

Почти винаги отговорът ни позволява да видим какво се случва в живота им и какво е важно за тях. Това ни позволява да бъдем по-добри служещи братя или сестри, защото можем да ги разбираме по-добре. ■

Камил Гилам, Колорадо, САЩ

БЕЛЕЖКИ

1. Dallin H. Oaks, “Love and the Law” (video), mormonandgay.ChurchofJesus Christ.org.
2. „На пророка слушайте гласа“, *Химни,* № 13.
3. David A. Bednar, “Flood the Earth through Social Media,” *Liahona,* Aug. 2015, 50.
4. *Проповядвайте Моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба,* 2004 г., с. 208.

ПРИНЦИПИ, ВЪРХУ КОИТО ДА ПОМИСЛИТЕ

„Да споделяме Евангелието“
Ние сме сключили завет да „бъд(ем) свидетели Божии по всяко време, за всяко нещо и на всяко място“ (Мосия 18:9).

„Да провеждат обсъждане“
Посланията от общата конференция могат да вдъхновяват удивителни, основани на обстоятелствата и водени от Духа разговори. И този вид обсъждания могат да укрепват вашите взаимоотношения, да помагат на свидетелствата ви да израстват и да ви носят радост! (Вж. Учение и завети 50:22.)

„Когато използваме въпроси“
„Добрите въпроси ще ви помагат да разберете интересите, безпокойствата или въпросите, които имат другите. Те могат да усъвършенстват вашето преподаване, да канят Духа и да помагат на хората да се учат“[4].

От старейшина Легран Р. Къртис-мл.
Висш ръководител седемдесетник, църковен историк и архивар

Продължаващото ВЪЗСТАН

Възстановяването започва преди 200 години в свещената горичка и продължава днес – а ние с вас можем да бъдем част от него.

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА СВЕЩЕНИЧЕСТВОТО НА МЕЛХИСЕДЕК, ОТ УОЛТЪР РЕЙН

200 ГОДИНИ СВЕТЛИНА

1820–2020

ОВЯВАНЕ

Прекрасно и вълнуващо време е да бъдем на земята днес. Имаме благословията да участваме във великите събития на диспенсацията на пълнотата на времената, в подготовка за Второто пришествие на Господ[1]. Ние можем не само да наблюдаваме развитието на тези величествени събития, но и да участваме в тях[2].

Понякога говорим за Възстановяването на Евангелието все едно вече се е случило. Преди двеста години Първото видение започва този процес, но Възстановяването, разбира се, не приключва с това видение. Чрез Джозеф Смит и неговите сподвижници Господното дело се разгръща: превежда се Книгата на Мормон, възстановява се свещеничеството, организира се Църквата, изпращат се мисионери, строят се храмове, организира се Обществото за взаимопомощ и т.н. Тези събития от Възстановяването започват през 1820 г. и продължават през целия живот на Джозеф Смит.

Колкото и удивителни да са нещата, разкрити чрез Джозеф Смит, Възстановяването не е завършено през живота на Джозеф Смит. Чрез пророците след него сме получили следното: продължаващото развиване на храмовата работа, допълнителни Писания, превод на Писанията на множество езици, отнасяне на Евангелието по целия свят, организиране на Неделното училище, Младите жени, Неделното училище за деца и свещеническите кворуми, както и многобройни промени в организацията на Църквата и процедурите в нея.

„Ние сме свидетели на процеса на възстановяване – казва президент Ръсел М. Нелсън. – Ако смятате, че Църквата е била напълно възстановена, вие виждате само началото. Предстои още много. … Изчакайте

ЖЕЛАНИЯТА НА МОЕТО СЪРЦЕ (ПЪРВОТО ВИДЕНИЕ), ОТ УОЛТЪР РЕЙН

Бог ни е дал удивителната възможност да имаме важни роли в това дело.

Първият мисионер Самюъл Смит споделя Книгата на Мормон

до следващата година. След това до последващата. Пийте си витамините. Почивайте си. Ще бъде вълнуващо“[3].

В съответствие с казаното от президент Нелсън за продължаващото Възстановяване, виждаме много промени в Църквата, откакто той стана неин президент. Сред тях са: промяната на организацията на свещеническите кворуми, подмяната на домашното обучение и обучението при посещение със служението и въвеждането на съсредоточен върху дома и подкрепян от Църквата подход за изучаване на Евангелието[4]. Освен тези промени ще настъпят още.

Пример в Западна Африка

Моето свидетелство за продължаващото Възстановяване бе повлияно от петте години, които служих в президентство на област Западна Африка. От млад мъж имам свидетелство за Евангелието. Но когато живеех в Африка, общувах с някои от първите приели Евангелието западноафриканци. Също така видях как Църквата бързо се разраства из континента, как се организират стотици райони и колове, как храмове и сгради за събрания се препълват с верни членове и как добри мъже и жени с цялото си сърце приемат възстановеното Евангелие. Пред очите си видях изпълнението на пророчеството на Джозеф Смит, че Църквата „ще изпълни света“[5].

Фред Антуи, член-пионер в Гана

Двама такива верни членове, Джеймс Еудзи и Фредерик Антуи, един ден ми помагаха в храма Акра Гана. Няколко години преди мисионери светии от последните да дойдат в Гана, Джеймс е част от група от около 1 000 човека, които използват Книгата на Мормон и други църковни материали по време на събранията си. Те се молят един ден Църквата да може да бъде организирана в Гана. Той се присъединява към други млади мъже, които пътуват из Гана и проповядват Евангелието така, както е изложено в нашите материали. Когато мисионерите пристигат през 1978 г., той е кръстен през първия ден, в който се провеждат кръщения на Църквата в Гана.

През първите години от членството на Фред, той присъства на погребението на роднина, който е вожд на племе. Тогава открива, че плановете на семейството са да го направят следващия вожд. Знаейки, че тази позиция ще го накара да върши неща, противоречащи на неговите свързани с Евангелието вярвания, след погребението той бързо си отива и изоставя позиция, която е щяла да му осигури признание и богатство.

Когато храмът в Акра беше осветен, както Джеймс, така и Фред, пътуваха над четири часа в едната посока, за да служат като храмови работници. Докато извършвах обреди с тях, осъзнах в какъв исторически момент участвах. Осъзнавайки как историята на Църквата се представя от тези двама мъже, аз се почувствах все едно извършвах обредите с Джон Тейлър или Уилфърд Уудръф или някой от другите ранни членове на Църквата.

И в Западна Африка видях, преживях и почувствах как съм част от това, което Господ казва на Енох, че ще се случи: „И праведност ще изпратя от небето долу на земята, и истина ще изпратя от земята, за да дадат свидетелство за Моя Единороден, … и ще сторя праведността и истината да пометат земята като потоп, за да отбера Моите избрани от четирите краища на земята“ (Моисей 7:62).

Видях как праведността и истината преминават като вълна през африканския континент и как избраните се събират от тази част на света. Моето свидетелство за Възстановяването се

САМЮЪЛ СМИТ. ПЪРВИЯТ МИСИОНЕР, ОТ САМ ЛОУЪР

задълбочи, защото видях как то се случва пред очите ми.

Също така видях още нещо свързано с продължаващото Възстановяване: жива вяра и изобилна духовна енергия сред членовете в Африка. Чух как старейшина Дейвид А. Беднар от Кворума на дванадесетте апостоли казва: „Къртлънд (където живеят светии от последните дни през 30-те години на 19 в.) не е само в Охайо. Той е също в Африка“. Много хора се присъединяват към Църквата в Африка въз основа на своите силни и лични духовни преживявания. Тези нови членове придават духовна енергия и нужда за допълнително изучаване на Евангелието. За тях Възстановяването продължава по един личен начин. Докато научават все повече за Църквата, евангелските истини продължават да се разгръщат пред погледа им. Същото важи за всеки от нас, когато разширяваме своето познание за Евангелието.

също помагаме в подготовката и укрепването на „(Господния) заветен народ“ (Учение и завети 42:36). Ние сключваме завети с Бог и ставаме част от Неговия заветен народ чрез кръщение, потвърждаване, причастието, свещеничеството на Мелхиседек и храмовите обреди.

Младежи, наредени на опашка, за да влязат в храма Акра Гана

Три начина да подпомагаме продължаващото Възстановяване

Бог ни е дал удивителната възможност да имаме важни роли в това дело. Господ казва, че Църквата има нужда от всеки свой член (вж. Учение и завети 84:110). Всички членове на Църквата имат благословията да участват в това продължаващо Възстановяване. Как правим това?

Един от начините да участваме е да сключваме и спазваме свещени завети. Обредите, в това число храмовите обреди, имат някакъв смисъл само ако хората сключват и след това спазват заветите, свързани с тези обреди. Сестра Бони Паркин, бивша обща президентка на Обществото за взаимопомощ, учи: „Сключването на завети е проява на сърце, пълно с желание; спазването на завети е проява на сърце, пълно с вяра“[6].

Чрез сключването и спазването на завети, ние не само се подготвяме за вечен живот, но

Вторият начин, по който можем да участваме в продължаващото Възстановяване, е като изпълняваме призованията и задачите, които получаваме. Така Църквата се придвижва напред. Отдадени учители преподават Евангелието на деца, младежи и възрастни. Служещи братя и сестри се грижат за отделните членове на Църквата. Президентства и епископства ръководят колове, окръзи, райони, клонове, кворуми, организации, класове и групи. Ръководители на младежите се грижат за младите жени и мъже. Чиновници и секретари отразяват важна информация, която след това се записва в небесата, и безброй други изпълняват важни роли в подготовката на хората за вечен живот и Второто пришествие на Спасителя.

Трети начин, по който можем да участваме във Възстановяването, е да помагаме в събирането на Израил. От първите дни на Възстановяването това е ключова част на

Както учи президент Нелсън, ние имаме възможността и задължението да подпомагаме събирането и от двете страни на завесата.

делото. Както учи президент Нелсън, ние имаме възможността и задължението да подпомагаме събирането и от двете страни на завесата. В заключителното послание на първата обща конференция като президент на Църквата, президент Нелсън казва: „Посланието ни към света е просто и искрено: ние каним всички Божии чеда от двете страни на завесата да дойдат при Своя Спасител, да приемат благословиите на светия храм, да изпитват нестихваща радост и да се подготвят за вечен живот“[7].

Събирането на Израил от тази страна на завесата означава мисионерска работа. Всеки от нас, който може да отслужи пълновременна мисия, трябва внимателно да обмисли тази възможност. Считам го за огромна благословия, че ми беше дадена възможността да отслужа пълновременна мисия в Италия, когато Църквата там беше много млада. Клоновете ни се събираха в наети помещения и се надявахме, че един ден там ще има колове и райони. Гледах как смели пионери идват в Църквата и поставят основата за събирането на Израил в тази велика земя.

Една от тях бе Агнес Галдиоло. Всички ние силно почувствахме Духа по време на мисионерските уроци. Но дори чувствайки Духа, тя знаеше, че семейството ѝ силно щеше да се противопостави на нейното кръщение. Но в един момент, изпълнена с Духа, тя се съгласи да бъде кръстена. Но промени решението си на сутринта преди кръщението си. Дойде рано в наетата зала, където трябваше да се кръсти, за да ни каже, че поради натиск от страна на семейството, нямаше да може да го направи.

Преди да си тръгне, тя се съгласи да говорим за няколко минути. Отидохме в една класна стая, където предложихме да се молим заедно. След като коленичихме, я помолихме тя да каже молитвата. След като приключи, тя се изправи и през сълзи каза: „Добре, ще се кръстя“. И няколко минути по-късно го направи. През следващата година тя се омъжи за Себастиано Карузо и заедно отгледаха четири деца, всички от които отслужиха мисия и оттогава продължават да служат в Църквата.

На кръщението на Агнес Галдиоло

Старейшина и сестра Къртис с някои членове от семейство Карузо

Агнес и Себастиано също отслужиха мисия, той като президент на мисия. Когато отслужих втора мисия в Италия, 25 години след първата, можах да видя как семейство Карузо и останалите пионери бяха разширили царството Божие там. С мисионерите работихме за изграждането на Църквата с надеждата един ден в Италия да бъде построен храм. Представете си каква радост изпитвам от факта, че сега в Рим има храм.

Малко са радостите, които могат да се сравнят с радостта на мисионера. Каква голяма благословия е да бъдем родени във време, в което можем с радост да участваме в продължаващото Възстановяване чрез подпомагане на събирането на Израил!

Радостта на мисионера не се чувства единствено от отслужващите пълновременна мисия мисионери, разбира се. Всеки от нас може да помага в обръщането във вярата и връщането към активност на нашите сестри

Илайза Р. Сноу, втора президентка на Обществото за взаимопомощ

и братя, като работи ръка за ръка с пълновременните мисионери. Ние имаме възможността да събираме Израил, като каним другите да дойдат и да видят и като се сприятеляваме с хората, на които се преподава.

Чрез храмова работа и семейна история можем да помагаме за събирането на Израил от другата страна на завесата. От много години имаме святата отговорност да вършим това дело. Преди смъртта на Джозеф Смит, светиите са извършвали кръщения за мъртвите и някои са получили своите надарявания и запечатвания. Със завършването на храма Наву, се извършват надаряванията за живите. Надаряванията и запечатванията за предци започват по-късно в храмовете в Юта.

Илайза Р. Сноу, ключов участник в този процес на възстановяване, разбира колко е важен този аспект на Възстановяването. Тя прекарва много време в дома за надарявания, помагайки с извършващите се там обреди[8]. По време на посещение като президентка на Обществото за взаимопомощ през 1869 г., тя казва на сестрите: „Размишлявах за великото дело, което трябва да изпълним – да помагаме в спасението на живите и мъртвите. Искаме да бъдем… достойни за присъствието на Боговете и осветените“[9].

И разбира се, достъпността на храмовите обреди нарасна значително с построяването на много храмове по света, ще се строят и още.

Със средствата, които в момента имаме на разположение, храмовата работа и семейната история могат да бъдат основна част от нашето участие в продължаващото Възстановяване. От години имам интерес и работя по семейната история, но инструментите онлайн в голяма степен подпомогнаха моя успех в отнасянето на имена на семейството в храма. Имам свят за мен спомен как седя на масата в нашия апартамент в Гана и намирам имена на мои предци от Европа, които със съпругата ми да занесем в храма Акра Гана. Такива радостни възможности ни последваха и на други места, на които бяхме изпращани.

Чрез Пророка Джозеф Смит Бог започва процеса на „осъществяване на възстановяването на всички неща, изговорени от устата на всичките свети пророци, откакто свят светува“ (Учение и завети 27:6). Това възстановяване продължава и сега, когато Бог „понастоящем разкрива“, и „все още ще разкрива много велики и важни неща, принадлежащи на Царството Божие“ (Символът на вярата 1:9). Дълбоко съм благодарен, че имаме възможност да участваме в това продължаващо Възстановяване. ■

Чрез храмова работа и семейна история можем да помагаме за събирането на Израил от другата страна на завесата.

„Ако смятате, че Църквата е била напълно възстановена, вие виждате само началото. Предстои още много“.
– президент Нелсън

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Ефесяните 1:10, Учение и завети 27:13.
2. Вж. Даниил 2:35–45, Учение и завети 65.
3. Russell M. Nelson, in “Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry,” Oct. 30, 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
4. Вж. “Inspired Direction,” *Liahona,* May 2019, 121.
5. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 147.
6. Бони Д. Паркин, „Със святост в сърцето“, *Лиахона,* ноем. 2002 г., с. 103.
7. Ръсел М. Нелсън, „Да работим с жар“, *Лиахона,* май 2018 г., с. 118–119. Повтаряйки тази мисъл, президент Нелсън казва на общата конференция година по-късно: „Нека посвещаваме отново и отново живота си на служба към Бог и Неговите чеда – от двете страни на завесата“ („Заключителни бележки“, *Лиахона,* май 2019 г., с. 112).
8. Домът за надарявания е построен на Храмовия площад, докато храмът Солт Лейк е в строеж. Осветен през 1855 г., домът за надарявания се използва за храмови обреди до 1889 г.
9. Eliza R. Snow, address to Lehi Ward Relief Society, Oct. 27, 1869, Relief Society Minute Book, 1868–79, Church History Library, 26–27.

ТЕ СА ИМАЛИ НАДЕЖДА В ПРИШЕСТВИЕТО НА ХРИСТОС – И НИЕ МОЖЕМ ДА ИМАМЕ

Пророците в Книгата на Мормон са имали надежда, че Христос ще дойде. Когато четем техните слова, ние можем да имаме същата надежда, че Той ще дойде отново.

От Минди Селу
Списания на Църквата

Какви думи ви идват на ум, когато се сетите за Книгата на Мормон?

Нефити, ламанити, други -ити?

Войни, пустош, злочестина?

Покаяние, изкупление, праведност?

Исус Христос?

Надежда?

Великден е идеалната възможност отново да обмислим посланието на Книгата на Мормон. И най-важното – посланието, че Исус е Христос, нашият Спасител и Изкупител. Благодарение на Него, накрая ще бъдем освободени от болките на тялото и душата. От смъртта и греха. Можем да победим всяко лошо нещо, което светът хвърли към нас.

Казано просто, можем да имаме надежда.

Надежда – истинска надежда, основана на Исус Христос – вдъхновила древни пророци да водят летописи на златни плочи, от които е преведена Книгата на Мормон. Яков ни казва: „Защото с това намерение сме написали тези неща, че те да знаят, че ние знаехме за Христа, и *че се надявахме на славата Му* няколкостотин години преди Неговото пришествие“ (Яков 4:4, курсив добавен).

Яков е искал да знаем, че той – и останалите пророци, водили летописите, – са знаели за пришествието на Христос. Няколко стотин години преди да дойде! А тази тяхна надежда е била вдъхновена от словата на пророците, които *те* са прочели. Яков обяснява „Не само ние самите се надявахме на славата Му, но също и всички свети пророци, които бяха преди нас.

Ето, те вярваха в Христа и се кланяха на Отца в Негово име, също както и ние се кланяме на Отца в Негово име. …

Затова ние изучаваме пророците и имаме много откровения, и духа на пророчеството; и като имаме всички тези свидетелства, ние получаваме надежда и вярата ни става непоклатима“ (Яков 4:4–6, вж, също 1 Нефи 19:21, Яков 7:11, Мосия 3:13, Еламан 8:16).

Надеждата, която те получават както от своите преживявания, така и от прочетеното в Писанията, ги подготвя за деня, в който Христос идва. По подобен начин съвременните пророци ни насърчават да се подготвим за момента, в който Христос отново ще дойде. Ако искаме да имаме същата надежда, ние също трябва „да изучаваме пророците и (да се стремим да) имаме много откровения, и духа на пророчеството“. Техните свидетелства за Исус Христос не само ще укрепят нашите, но и ще ни помагат да се подготвим за Неговото пришествие.

ПОСЕЩЕНИЕТО, ОТ ХОРХЕ КОКО САНТАНХЕЛО

Лехий

„Затова колко голяма е важността на това да се обясняват тези неща на обитателите на земята, та да узнаят, че няма плът, която да може да живее в присъствието Божие, освен ако не бъде чрез заслугите, и милостта, и благодатта на Светия Месия, Който полага живота Си според плътта и си го възвръща отново чрез силата на Духа, та да може да осъществи възкресението на мъртвите, бидейки първият, Който трябва да се вдигне“.
2 Нефи 2:8

Нефи

„Ние говорим за Христа, радваме се в Христа, проповядваме за Христа, пророкуваме за Христа и пишем според пророчествата ни, та децата ни да знаят към кой източник да се обърнат за опрощение на греховете си“.
2 Нефи 25:26

Алма

„И Той ще се яви, изстрадвайки болки и оскърбления, и изкушения от всякакъв вид, и всичко това, за да може да се изпълни словото, което казва, че Той ще вземе върху Си болките и болестите на Своя народ.

И той ще вземе върху Си смъртта, за да развърже връзките на смъртта, които стягат Неговия народ; и Той ще вземе върху Си немощите им, за да може сърцето Му да се изпълни с милостта според плътта, та да узнае Той според плътта как да подпомага Своя народ според немощите му“.

Алма 7:11–12

Амулик

„И тази велика и последна жертва ще бъде Синът Божий, да, безпределна и вечна.

И тъй, Той ще донесе спасение за всички, които повярват в Неговото име; защото това е намерението на тази последна жертва – да осъществи сърдечната милост, която надвива правосъдието и доставя средство на човеците да могат да имат вяра за покаяние.

И тъй, милостта може да удовлетвори изискванията на правосъдието и да обгърне човеците в ръцете на безопасността, докато този, който не упражнява вяра за покаяние, ще бъде подложен на целия закон и на изискванията на правосъдието; затова великият и вечен план за изкуплението се осъществява само за този, който има вяра за покаяние“.

Алма 34:14–16

Самуил Ламанитът

„Защото ето, Той наистина ще трябва да умре, за да може да дойде спасението; да, тъй подобава Нему и тъй трябва, за да се осъществи възкресението на мъртвите, та тъй човеците да може да бъдат доведени в присъствието Господне.

Да, ето тази смърт осъществява възкресението и изкупва цялото човечество от първата смърт – духовната смърт; защото цялото човечество чрез падението на Адам, бидейки отхвърлено от присъствието Господне, бе смятано за мъртво и според тленните неща, и според духовните неща.

Но ето, възкресението на Христа изкупва човечеството, да, тъкмо цялото човечество, и го отвежда обратно в присъствието Господне“.

Еламан 14:15–17

ГЕТСИМАНСКАТА ГРАДИНА, БЛАГОСЛАВЯНЕ НА ДЕЦАТА И НЕ СЕ ДОПИРАЙ ДО МЕНЕ, ОТ ХОРХЕ КОКО САНТАНХЕЛО

Цар Вениамин

„И ще се нарича Исус Христос, Синът Божий. …

И ето, Той идва при своите си, та спасението да може да дойде при чедата човешки, тъкмо чрез вяра в Неговото име; …

И на третия ден Той ще се вдигне от мъртвите; …

Защото ето, също и кръвта Му извършва единение за греховете на онези, които са паднали чрез прегрешението на Адам, които са умрели, без да узнаят Божията воля относно тях, или които са съгрешили от невежество“.

Мосия 3:8–11

Мормон

„Знайте, че трябва да стигнете до знанието за вашите бащи и да се покаете за всички ваши грехове и беззакония, и да повярвате в Исуса Христа, че Той е Синът Божий, и че Той бе убит от юдеите, и че чрез силата на Отца Той се вдигна отново, чрез което Той спечели победа над гроба; и че в Него жилото на смъртта е погълнато.

И Той осъществява възкресението на мъртвите, чрез което човек трябва да бъде вдигнат, за да застане пред Неговия съдийски престол.

И Той осъществи изкуплението на света, чрез което на този, който се намери невинен пред Него в съдния ден, ще му бъде дадено да живее в присъствието Божие и в Неговото царство, за да пее непрестанни хваления горе в небесните хорове за Отца и за Сина, и за Светия Дух, Които са един Бог, в едно състояние на щастие, което няма край“.

Мормон 7:5–7 ■

Какво означава Великден за мен?

На Великден празнуваме „най-важния ден в историята“[1] – Възкресението на нашия Спасител Исус Христос. Това събитие заема централно място в плана на спасение на Небесния Отец.

В доземния живот Исус Христос е бил избран да бъде наш Спасител. Той е обещал да ни осигури начин да бъдем опростени от греховете си и да се завърнем в нашия небесен дом.

През онази великденска утрин Исус изпълнява това обещание. Той побеждава смъртта. В резултат на това „Той е светлината и животът на света; да, светлина, която е безкрайна, която не може никога да бъде затъмнена; да, също и живот, който е безкраен, тъй че да не може да има повече смърт“ (Мосия 16:9).

Какви благословии ви дава Възкресението?

БЕЛЕЖКИ

1. Дитер Ф. Ухтдорф, „Ето Човека!“, *Лиахона,* май 2018 г., с. 108.
2. Ръсел М. Нелсън, „Да вървим заедно напред“, *Лиахона,* апр. 2018 г., с. 7.

Покаяние

Исус пита всеки от нас: „Не искате ли сега да се върнете към Мене и да се покаете за греховете си, и да се обърнете, за да може да ви изцеля?“ Той обещава: „Този който дойде, него ще приема“ (3 Нефи 9:13–14). Как се чувствате, когато се покайвате?

СНИМКА НА ЛИЦИЯ ОТ GETTY IMAGES

Възкресението
Смъртта е неизбежна, но победата на Спасителя над нея гарантира, че ще бъдем възкресени – тяло и дух отново ще се обединят в съвършена форма (вж. Алма 11:43). Как знанието за Възкресението ви дава надежда?

Вечен живот
Единението на Спасителя прави възможен вечния живот, или възвисяване. За да получим тази благословия, ние трябва да се подчиняваме на заповедите. Президент Ръсел М. Нелсън нарича пътя към вечен живот „заветната пътека“[2]. Какво трябва да правим, за да следваме тази пътека към вечен живот?

ДОБРИЯТ ПАСТИР, СИВИЯТ ДЕН НА ГОЛГОТА И ВСЯКО КОЛЯНО ЩЕ СЕ ПРЕКЛОНИ, ОТ ДЖ. КЪРК РИЧАРДС
ПРАЗНАТА ГРАДИНСКА ГРОБНИЦА, ОТ СТИВ ХАРТ

13–19 АПРИЛ:
Мосия 1–3

Защо цар Вениамин ни кани да станем като деца?

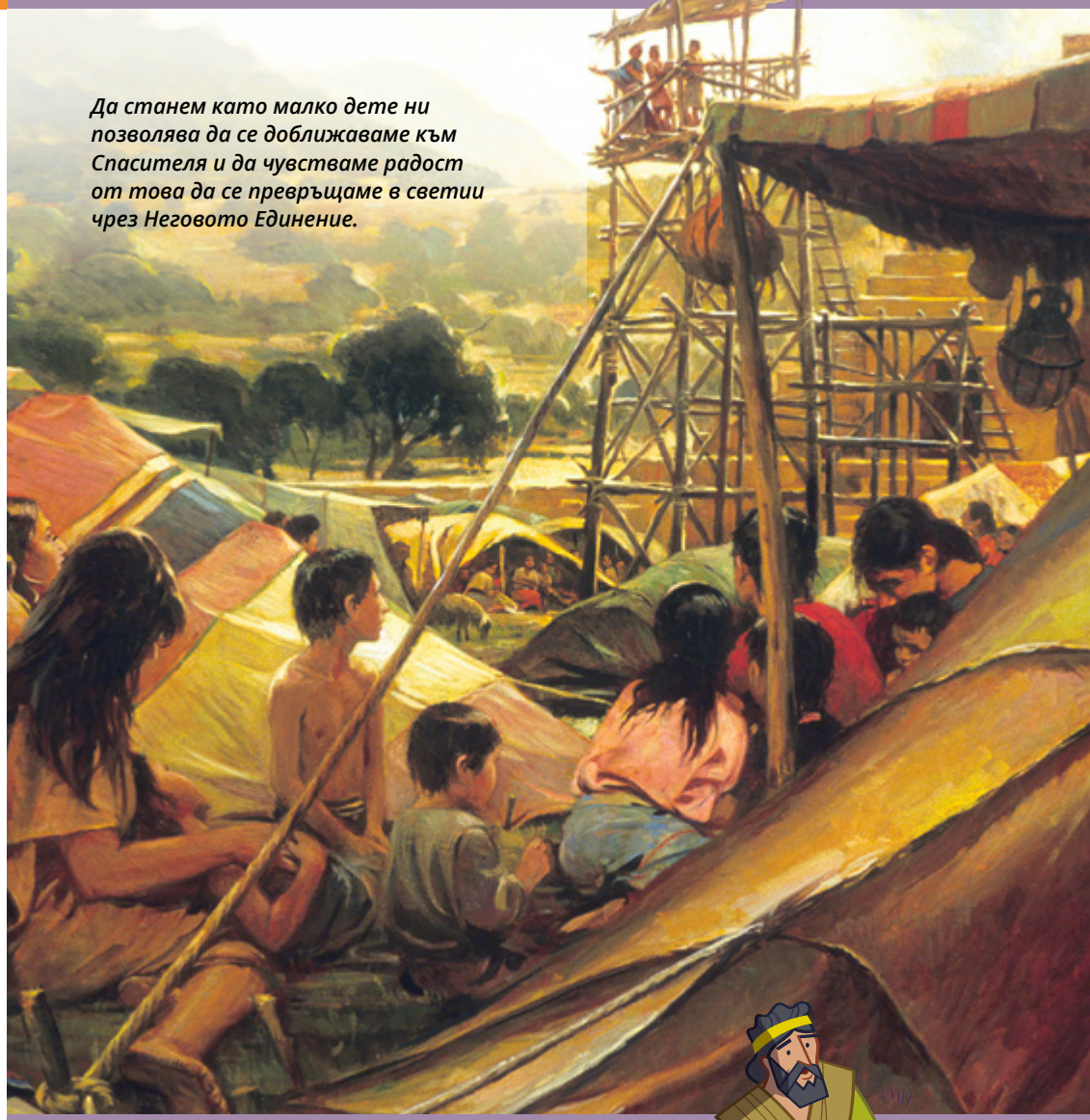

Да станем като малко дете ни позволява да се доближаваме към Спасителя и да чувстваме радост от това да се превръщаме в светии чрез Неговото Единение.

Някога чувствали ли сте как сърцето ви се смекчава, докато наблюдавате дете? Децата често говорят от сърце и изразяват обич и вяра по прост начин. Спасителят учи: „Който се смири като това детенце, той е по-голям в небесното царство“ (Матей 18:34).

Това може да е една причина цар Вениамин да кани народа си да отхвърлят естествения човек и да станат като деца (вж. Мосия 3:19).

Как можем да станем като деца? В Мосия 3:19 потърсете думите, които цар Вениамин използва, за да опише подобния на дете човек, и попълнете с тях празните места.

1._____

2._____

3._____

4._____

5._____

6._____

ОБСЪЖДАНЕ

Открийте детски черти на характера във любимите ви герои от Книгата на Мормон. Как можете да следвате примера им?

СЕДМИЦА
3

ИЛЮСТРАЦИИ БРАЙЪН БИЙЧ
В СЛУЖБА НА ВАШИЯ БОГ, ОТ УОЛТЪР РЕЙН

20–26 АПРИЛ:

Мосия 4–6

Какво според вас означава името на Христос да бъде записано в сърцата ни?

В Книгата на Мормон народи са наречени с много имена – нефити, ламанити, анти-нефи-лехити и други. Но цар Вениамин желае неговият народ да бъде наречен с по-висше и по-свято име – името на Исус Христос.

Ето как можем да запазим името на Спасителя „записано в сърцата (ни) завинаги“ (Мосия 5:12):

ДА СКЛЮЧИМ ЗАВЕТ ЧРЕЗ КРЪЩЕНИЕ

При кръщението сключваме завет с Бог да вземем върху си името на Христос. Какво според вас означава това? (Вж. Мосия 18:8–9.)

ДА ВЗЕМАМЕ ОТ ПРИЧАСТИЕТО

Заповядано ни е всяка седмица достойно да вземаме от причастието. По време на причастието ние потвърждаваме своя завет да вземем върху си името на Исус Христос (вж. Мороний 4:3).

ОБСЪЖДАНЕ

Какво правите всеки ден, за да запазите името на Спасителя записано в сърцето ви?

ДА ДЕЙСТВАМЕ КАТО УЧЕНИК НА ХРИСТОС

Сключените от нас завети изискват да спазваме заповедите. Нашите действия трябва да отразяват желанието ни да следваме Христос и да ставаме като Него. Когато правим това, ние ще продължим да бъдем наричани с Неговото име. Така *запазваме* името на Христос записано в сърцата ни (вж. Мосия 5:12).

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ БРАЙЪН БИЙЧ

СЕДМИЦА 4

Благословията беше всичко, което можех да дам

Завърших право, когато дъщеря ми щеше да отпразнува първия си рожден ден. Със съпругата ми с радост очаквахме да отпразнуваме моето дипломиране, рождения ден на дъщеря ни и новите възможности, които щяхме да получим, но нищо не се случи според плановете ни.

Останах без работа скоро след дипломирането си и ми беше трудно да си намеря нова. Скоро след това започнаха финансовите трудности. Дори съвсем простото празненство за рождения ден се оказа трудно.

След много разговори със съпругата ми, започнахме да приемаме ситуацията. Не беше лесно за мен като баща да не мога да купя елементарен подарък на моята дъщеря и да гледам обичната си съпруга да се тревожи.

Не разбирах какво се случва. Молих се и призовавах Небесния Отец да ми помогне да разбера какво очаква от мен. Изведнъж, сякаш един глас проговори в ума ми, чух следните думи: „Притежаваш нещо по-ценно от всички материални притежания на земята. Носител си на свещеничеството. Какъв по-голям дар можеш да дадеш на дъщеря си от свещеническа благословия?“

Сълзи изпълниха очите ми, когато се замислих какво означава свещеничеството за мен. Сърцето ми се изпълни с благодарност, докато мислих как свещеничеството е силата, която може да обедини семейството ми за цялата вечност.

Споделих чувствата си с моята съпруга. Казах ѝ, че благословията беше единственото нещо, което можех да дам на дъщеря ни. И двамата се съгласихме, че това щеше да ѝ даде щастие и мир и че щеше да е достатъчно.

Когато настъпи рождения ден на нашата дъщеря, приятели, роднини и съседи донесоха торта и прости украси. Бяхме благодарни, че празнувахме този специален ден с хората, които обичаме. Вечерта поставих ръце на главата на дъщеря ми и ѝ дадох благословия. Благослових я с всичко, което Духът Господен ме вдъхнови да кажа.

Все още преминаваме през период на промени и трудности по отношение на работата и финансите. Но дори сред тъгата и тревогите ни се дават мир и утеха чрез нашия Спасител Исус Христос. Нямам съмнение, че да бъда член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни с достъп до силата на свещеничеството е благословия. Това бе всичко, което можех да дам на дъщеря си за рождения ден, и беше повече от достатъчно. ■

Джонатан Мафра Сена де Сантана, Санта Катарина, Бразилия

Сякаш едни глас проговори в ума ми: „Притежаваш нещо по-ценно от всички материални притежания на земята“.

ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ АЛЪН ГАРНС

Едно птиче ми напомни

Бях на 26, когато със съпруга ми изгубихме първото ни дете. На Кенеди ѝ откриха тумор в мозъка, когато беше само на 13 месеца. След 3 операции, пет курса химиотерапия и толкова много медикаменти и лечения, тя почина в ръцете ни на 20 месеца.

Бях съкрушена от загубата на моето прекрасно, любопитно и енергично момиченце. Как можа това да се случи? Как можех да продължа напред? Имах толкова много въпроси, но нямах отговори за тях. Няколко дни след погребението със съпруга ми отидохме при гроба, все още покрит с красиви розови цветя и панделки.

Докато мислех за дъщеря ми, видях как едно птиче, още много малко, за да може да лети, подскача в тревата. Това ми напомни за Кенеди, защото тя обичаше животните. Птичето стигна гроба и си поигра с панделките и цветята. Усмихнах се, защото знаех, че Кенеди много щеше да хареса това. След това птичето започна да подскача към мен. Не смеех да помръдна. Птичето дойде до мен, облегна се на крака ми, затвори очи и заспа.

Едва мога да опиша чувствата, които изпитах в онзи момент. Почувствах се сякаш моята Кенеди ме прегърна. Не можех да прегърна дъщеря си, но това птиче – творение на нашия Отец в Небесата – дойде и подпря малката си главичка на мен и ми напомни, че Небесният Отец разбира моята болка и че винаги ще ме утешава и ще ми помага да премина това изпитание.

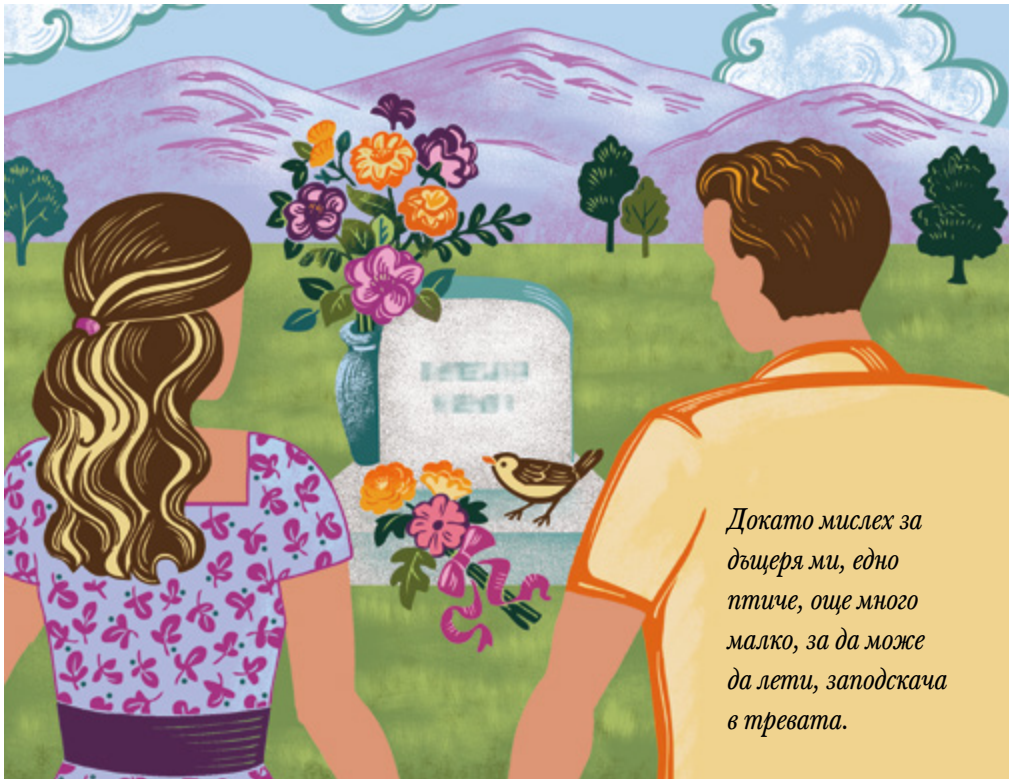

Докато мислех за дъщеря ми, едно птиче, още много малко, за да може да лети, заподскача в тревата.

ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ КАРОЛИН ВИБЕРТ

Старейшина Дейвид А. Беднар от Кворума на дванадесетте апостоли казва: „Когато думите не са достатъчни, за да ни дадат нужната утеха… , когато логиката и аргументите не могат да предоставят адекватно разбиране за несправедливостите на живота… и когато изглежда, че може би сме напълно сами, точно тогава сме наистина благославяни с нежните милости Господни“ („Нежните милости Господни“, *Лиахона,* май 2005 г., с. 100).

Тогава не получих всички отговори на моите въпроси, но тази нежна милост ме убеди, че и двете с Кенеди сме обичани от нашия Небесен Отец и че, чрез единителната жертва на Неговия Син Исус Христос, имам надеждата, че Кенеди, съпругът ми и аз отново можем да бъдем заедно като семейство. ■

Лаура Линтън, Юта, САЩ

По-ценни от една сребърна гривна

Докато се обличах, забелязах, че гривната ми я нямаше. Тревожех се, защото тази гривна беше ценна за мен.

Когато бях поканена да проведа обсъждане в Обществото за взаимопомощ относно поканата на Спасителя да пасем Неговите овце, реших, че ако искам да мотивирам сестрите, ще трябва да направя нещо за една от тях.

Събрах смелост и поканих една слабо активна сестра да дойде с мен на дейност на Обществото за взаимопомощ. Тя прие поканата ми и си прекарахме много добре. Реших, че това е добър пример и нямах търпение да споделя преживяванията си. Но Господ беше подготвил още уроци за мен.

Докато се обличах, една сутрин забелязах, че гривната ми я нямаше. Тази гривна ми беше подарена за рожден ден, докато бях във Франция, затова имаше специално значение за мен. Започнах да я търся на местата, където имаше най-голяма вероятност да я намеря, но я нямаше. След това си казах, че ако се помоля, бързо ще мога да намеря гривната.

След като се молих, търсих навсякъде. За два дни се молих и търсех усилено. Умолявах Небесния Отец да ми помогне да я намеря, но пак я нямаше. Тревожех се, защото тази гривна беше ценна за мен.

Една вечер синът ми се молеше с мен до леглото ми. След молитвата ни той взе нещо от земята и ми го даде. Беше гривната ми! Беше я намерил под леглото. Някак не я бях забелязала при търсенето. Разплаках се от радост, когато ми беше върната.

Изведнъж ми дойде следната мисъл: „Молиш ли се толкова усилено за твоите сестри в Църквата? Те толкова ли са ценни за теб, колкото твоята гривна? А твоите сестри извън Църквата? Молиш ли се и за тях?“

Когато споделих случилото се с моята изгубена гривна в Обществото за взаимопомощ, се получи много хубаво обсъждане. Казах на сестрите, че когато Спасителят ни кани да пасем овцете Му, ние трябва да помним, че „ценността на душите е огромна в Божиите очи“ (Учение и завети 18:10). Той желае да мислим за хората около нас, да ги обичаме, да се грижим и да се молим с цялата си енергия за тях. Като правим това, ще знаем, че всеки от тях е много по-ценен от една сребърна гривна. ■

Силви Хумо, Квебек, Канада

ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ ЕМИЛИ ЛУИ

„Виждаш ли какво може да направи малко вяра?“

Тръгнахме по пътеката, докато бурята ни настигаше. „Нека се помолим“ – каза по-малкият ни син.

Преди няколко години със съпругата ми заведохме двамата ни най-малки синове във Франция, за да посетим местата, където бях служил като пълновременен мисионер. Посетихме клонове на Църквата, в които бях служил, и се радвах с членове, които бях учил. Също посетихме исторически забележителности.

Една от тези забележителности бяха руините на Шато де Шалус. Този масивен средновековен замък е бил атакуван и почти разрушен преди векове. Руините бяха обрасли с храсталаци и пътеката до там беше тясна и стръмна. Катеренето беше трудно, но усилието си заслужаваше, когато пристигнахме.

На момчетата много им хареса да слязат в подземието и да се качат на малкото, което беше останало от крепостните стени. Замъкът плени въображението им, точно както плени моето 24 години по-рано.

Докато бяхме там, в далечината се появи лятна буря. Бързо приближаваше. Тъмни облаци и светкавици изпълниха небето, последваха ги силни гръмотевици.

Бързо хукнахме по пътеката към колата, докато бурята ни настигаше. Скоро ни засипа силен дъжд и пътеката стана на кал. Тревожехме се, че ще се подхлъзнем и ще паднем по каменистата стръмнина.

Забелязахме някакъв навес сред дърветата край пътеката. Свряхме се под навеса и се зачудихме колко дълго щяхме да чакаме, за да слезем долу.

„Нека се помолим“ – каза по-малкият ни син.

Той поиска да я каже и се помоли дъждът да спре, за да можем безопасно да слезем по хълма. Той ни погледна и каза: „Сега всичко, от което имаме нужда, е достатъчно вяра“.

Обясних, че молитвите не винаги действат така.

„Не – каза той, – ще спре след 10 минути!“

След около 10 минути дъждът спря.

„Добре, хайде да тръгваме!“ – каза той.

„Ако тръгнем сега, дъждът ще започне отново и ще ни хване“ – каза по-големият ни син.

„Няма – каза по-малкият. – Да тръгваме!“

Тръгнахме по малко по-сухите участъци от пътеката, разбутвайки храсти и клони по пътя. Вече в колата, се помолихме, изказвайки благодарност. Скоро дъждът започна отново.

„Виждаш ли какво може да направи малко вяра?“ – каза смирено синът ни.

През този ден той ни даде добър урок. ■

Годфри Дж. Елис, Вашингтон, САЩ

ИЛЮСТРАЦИЯ © GARY ALPHONSO, I2IART.COM

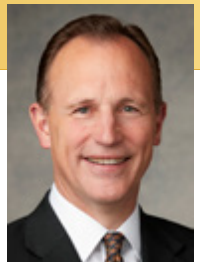

От старейшина Кайл С. Маккей
От Седемдесетте

Голяма промяна в сърцето

С Падението на Адам, в света навлизат болестта и греха. И двете могат да бъдат смъртоносни в своята сфера. От всички болести, може би най-опасната и унищожителна е ракът. В някои страни, над една трета от населението ще развие някаква форма на рак, като той е отговорен за една четвърт от всички случаи на смърт[1]. Често ракът започва от една единствена клетка – толкова е малък, че може да се види само с микроскоп. Но е способен да расте и да се разпространява с бърза скорост.

Пациентите с рак преминават лечение, за да може той да премине в ремисия. Пълната ремисия представлява липса на симптоми на заболяването. Специалистите обаче веднага биха казали, че ремисията не означава непременно, че пациентът е излекуван[2]. Затова, въпреки че ремисията дава облекчение и надежда, пациентите с рак винаги се надяват за нещо повече от ремисия – те се надяват да бъдат излекувани. Според един източник, „за да може пациентът да бъде категоризиран като излекуван от рак, трябва да се изчака, за да се види дали ракът ще се върне, така че времето е основен фактор. Ако пациентът остане в ремисия за няколко години, ракът може да се излекува. Някои видове рак могат да се появят след многогодишна ремисия“[3].

Грехът отравя, осакатява и убива душата. Грехът е основната причина – всъщност единствената причина – за духовна смърт.

Лечението за грях е покаяние.

Болест и грях

Колкото и да е разрушителен ракът за тялото, грехът е дори още по-разрушителен за душата. В началото грехът обикновено е малък – понякога е дори незабележим – но може да се разрасне бързо. Той първо отравя душата, после я осакатява и накрая я убива. Той е основната причина – всъщност единствената причина – за духовна смърт в цялото сътворение. Лечението за грях е покаяние. Истинското покаяние е напълно ефективно за постигане на ремисия от страна на грешника, т.е. опрощаване на греховете. Тази ремисия дава облекчение и радост на душата. Достигането на ремисия от греха и липсата на негови симптоми и ефекти обаче не означава непременно,

че грешникът е напълно излекуван. Има нещо в сърцето на падналия човек, което предразполага към греха. Затова грехът може да се появи отново, дори след многогодишна ремисия. Поддържането на ремисия, т.е. поддържане на опрощение на греховете, е от основно значение за пълното оздравяване.

Пречистени и излекувани

Тази аналогия ни помага да разберем, че, в духовен смисъл, ние трябва не само да бъдем пречистени от грях, но и да бъдем излекувани от нашата греховност. Противопоставянето между нашата воля да вършим добро, и нашата същност, която ни подтиква да вършим зло, може да бъде уморително. Ако сме верни, накрая ще победим, не просто защото сме наложили волята си над нашата същност, а защото сме подчинили волята си на Бог и Той е променил нашата същност.

Цар Вениамин учи: „Защото естественият човек е враг на Бога и е бил такъв от падението на Адам, и ще бъде такъв во веки веков, освен ако не се отдаде на убежденията на Светия Дух и не отхвърли естествения човек, и не стане светия чрез Единението на Господа Христа“ (Мосия 3:19). В отговор на това и на други учения, народът на цар Вениамин се молят: „О, помилуй и приложи единяващата кръв на Христа, та да може да получим опрощение на греховете си *и* сърцата ни да се очистят“ (Мосия 4:2, курсив добавен). След като се молят, Господ дава отговор на тяхното двуетапно искане. Първо „Духът Господен дойде върху тях и те бяха изпълнени с радост, след като получиха опрощение на греховете си и спокойна съвест“ (Мосия 4:3).

Виждайки, че неговият народ са „в ремисия“, цар Вениамин ги увещава да бъдат напълно изцелени, като ги учи как да поддържат тази ремисия (вж. Мосия 4:11–30). „Ако направите това – обещава той, – вие винаги ще се радвате и ще бъдете изпълнени с любовта Божия, и ще получавате винаги опрощение на греховете си“ (Мосия 4:12).

Хората вярват на словата на цар Вениамин и поемат задължението да живеят според тях, затова Господ изпълнява втората част на тяхната молитва – „сърцата (им) да се очистят“. С благодарност и възхвала, хората казват: „Духа на Господа Всемогъщи… е извършил голяма промяна в нас, в сърцата ни, та да нямаме повече склонност да вършим зло, а да вършим добро непрестанно“ (Мосия 5:2). Цар Вениамин обяснява как тази голяма промяна означава, че са били родени от Бог (вж. Мосия 5:7).

„Как става това?“

Пророкът Алма учи, че трябва както да се покаем, *така и* да бъдем родени отново – да бъдем родени от Бог и да претърпим промяна в сърцата си (вж. Алма 5:49). Когато с постоянство се покайваме, Господ ще отнема греховете ни *и* ще отнема от същността ни това, което предизвиква греха в нас или го позволява. Но можем да попитаме с думите на Енос: „Господи, как става това?“ (Енос 1:7). Отговорът е прост, но също така много дълбок и вечен. На хората, които са били изцелявани от духовни и физически болести, Господ е казвал: „Твоята вяра те изцели“ (вж. Марк 5:34, Енос 1:8).

Преживяната от Алма голяма промяна в сърцето се случва „според неговата вяра“ и сърцата на неговите последователи са променени, когато те започват „да се уповават на истинския и жив Бог“ (Алма 5:12, 13). Сърцата на народа на цар Вениамин са „се променили чрез вяра в… име(то на Спасителя“ (Мосия 5:7).

Ако имаме този вид вяра, така че да можем да се уповаваме на Господ с цялото си сърце, ние трябва да вършим това, което води до вяра и след това да вършим това, към което води вярата. Сред многото действия, които водят до вяра, чрез които предизвикваме тази промяна в сърцето, Господ е наблягал на поста, молитвата и словото Божие. И макар вярата да води към много действия, покаянието е първият ѝ плод.

> *Тази голяма промяна, за която говорим, се извършва* **в** *нас; тя не се извършва* **от** *нас.*

Помислете върху следните два стиха от книгата на Еламан, които подкрепят този принцип. Първо, четем за хората, които

Благодарение на Единението на Исус Христос, можем не само да бъдем пречиствани от греха; можем също да бъдем лекувани от нашата греховност.

„постеха и се молеха често, и ставаха все по-силни и по-силни в смирението си, и все по-непоколебими и по-непоколебими във вярата на Христа, … че чак сърцата им се прочистиха и осветиха, което освещение дойде поради това, че те отдадоха сърцата си на Бога“ (Еламан 3:35). След това, от пророка Самуил Ламанита научаваме, че „светите писания, да, и в пророчествата на светите пророци, … (водят) до вяра в Господа и до покаяние, които вяра и покаяние извърш(ват) промяна в сърцата (ни)“ (Еламан 15:7).

Разчитайки на Бог

Тук трябва да направим пауза и да осъзнаем, че тази голяма промяна, за която говорим, се извършва *в* нас; тя не се извършва *от* нас. Ние можем да се покайваме, можем да променяме своето поведение и отношение, но нямаме силата и способността да променяме своята същност. За тази голяма промяна трябва напълно да разчитаме на Всемогъщия Бог. Именно Той милостиво пречиства сърцата ни и променя същността ни „след всичко, което можем да сторим“ (2 Нефи 25:23). Неговата покана е сигурна и неотменима: „Пока(йте се и елате) при Мене с пълно намерение на сърцето си, и Аз ще (ви) *изцеля*“ (3 Нефи 18:32, курсив добавен).

Ефектът от това да бъдем изцелени от греховността е да бъдем „променени от плътското си и паднало състояние в състояние на праведност… и стан(ем) Негови синове и дъщери. И тъй (ние) става(ме) нови същества“ (Мосия 27:25, 26). Така светлината на Христос сияе от лицата ни. Освен това в Писанията се казва, „че всеки, който е роден от Бога, не съгрешава“ (1 Йоан 5:18). Това не е защото нямаме способността да грешим, а защото новата ни същност е да *не* грешим. Това е наистина голяма промяна.

Трябва да помним, че получаването на голяма промяна в сърцето е процес във времето, а не еднократно събитие. Промяната обикновено е постепенна, понякога неуловима, но е реална, въздействаща и необходима.

Ако все още не сте почувствали такава голяма промяна, аз ви питам: Покаяли ли сте се и получили ли сте опрощение на греховете си? Изучавате ли Светите писания? Често ли постите и се молите, така че да ставате все по-непоклатими в своята вяра в Христос? Имате ли достатъчно вяра, за да се доверявате на Господ с цялото си сърце? Оставате ли непоколебими в тази вяра? Контролирате ли своите мисли, думи и дела? Спазвате ли Божиите заповеди? Ако правите тези неща, винаги ще се радвате и ще бъдете изпълнени с любовта Божия, и ще получавате винаги опрощение на греховете си. И ако поддържате ремисия, ще бъдете лекувани и *променяни!*

Исус Христос има силата да ни пречиства от нашите грехове и също да ни изцелява от нашата греховност. Той е могъщ да спасява и затова е могъщ да променя. Ако Му отдаваме сърцата си, ако упражняваме вяра, за да правим всички промени, които можем да направим, Той ще упражнява Своята сила и ще извършва тази голяма промяна в нашите сърца (вж. Алма 5:14). ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Stacy Simon, “Facts & Figures 2019: US Cancer Death Rate Has Dropped 27% in 25 Years,” American Cancer Society, Jan. 8, 2019, cancer.org.
2. Вж. “Remission: What Does It Mean?” webMD.com.
3. Cathy Sweat, *The Gates to Recovery* (2019).

Подобряване на нашето служение в храма

От Първото президентство

„Най-ценната част от Възстановяването е светият храм. Свещените обреди и завети в него имат съществено значение в подготовката на народ, който ще бъде готов да посрещне Спасителя при Неговото Второ пришествие“[1].

С течение на времето Първото президентство са променяли храмовите церемонии и процедури, за да подобряват храмовото служение на членовете и да помагат на посещаващите храма хора да чувстват по-близка връзка с Бог на това свещено място.

Като част от храмовото служение, членовете обличат церемониално облекло с доктринална символика; подобно облекло се е използвало в старозаветни времена (вж. Левит 8 и Изход 28).

Въвеждат се промени в церемониалното облекло в храма. Тези промени не изменят свързаните с храма символика или учение, а имат за цел да направят служението в храма по-просто, по-удобно и по-достъпно, като така се улеснява обличането му и грижата за него.

Някои от тези промени включват:

- По-проста кройка на булото и робата.
- Премахване на пластмасовата вложка в шапката и връзката от шапката и булото.
- Използване на по-траен материал, еднакъв за робата, шапката и пояса, като така ще могат да се ползват по-дълго и грижата за тях ще е по-лесна.

Надяваме се тези промени да помогнат за подобряване на преживяванията ви храма, докато храмовото поклонение е основна част от живота ви. ■

„Каквито и да било промени в обредите и процедурите не променят святото естество на сключваните (в храма) завети. Промените правят възможно заветите да бъдат посаждани в сърцата на хора, живеещи в различно време и при различни обстоятелства“.

Президент Ръсел М. Нелсън, събрание за обучение на ръководители, обща конференция, окт. 2019 г.

БЕЛЕЖКА

1. Ръсел М. Нелсън, „Закриващи бележки“, *Лиахона,* ноем. 2019 г., с. 120.

СНИМКА НА ДВОЙКА, ОТ МАТ РАЙЪР; СНИМКА НА ХРАМА ПОРТ-О-ПРЕНС ХАИТИ, ОТ КОДИ БЕЛ

ОТГОВОРИ НА ОБЩИ ВЪПРОСИ

Мога ли да продължа да използвам церемониалното облекло, което вече имам?

Да. Предишните стилове могат да се използват, докато се наложи тяхната подмяна.

Как мога по подходящ начин да бракувам церемониално облекло?

„За да бракуват износено церемониално облекло, членовете трябва да го унищожат чрез нарязване в степен, в която не може да се разбере за какво е било ползвано“ (*Handbook 2: Administering the Church* [2010], 21.1.42).

Мога ли променя облеклото, което вече имам, за да отговаря на промените?

Да. Допълнителна информация за промените може да се намери на store.ChurchofJesusChrist.org /ceremonialclothing чрез влизане с потребителско име или като попитате служител на Службите за разпространение.

Мога ли да дарявам церемониално облекло?

Когато е уместно, можете да дадете малко употребявано облекло на ваши надарени роднини или приятели. Въпреки това, церемониално облекло, независимо от състоянието му, не трябва да бъде дарявано в храмове, Deseret Industries или други центрове за даряване или размяна.

Как мога да закупя ново облекло?

За информация относно цена и достъпност за вашия район, посетете store.ChurchofJesus Christ.org /ceremonialclothing или Център за разпространение.

Пълнолетни младежи

В този раздел

44 **Как пълнолетните младежи имат принос в продължаващото Възстановяване**

Единствено в цифров формат

Мислиш, че нямаш цели като пълнолетен младеж? Помисли отново

От Цезар Гервасио

Употребата на пълното име на Църквата беше неловко, но си заслужаваше

От Лаури Ахола

Намиране на радост във вършене на Господното дело

Изграждане на царството в Нова Каледония

От Минди Селу

Намерете тези и други статии:

- На **liahona.ChurchofJesusChrist.org**
- В **Пълнолетни младежи (Публикации)** (под раздел „Пълнолетни младежи“ в приложението Gospel Library)

Споделете историята си

Имате ли удивителна история, която да споделите? Или искате да видите статии по конкретни теми? Ако е така, искаме да ни пишете! Можете да изпратите статия или отзив на **liahona.ChurchofJesusChrist.org.**

Можем да разпространяваме светлината на Евангелието

Годините след пълнолетие са време за растеж, възможности и полагане на житейска основа. А всичко това може да бъде едновременно трудно, вълнуващо и плашещо (определено беше така за нас).

Но въпреки че може и да не знаем отговорите на всички житейски въпроси, има едно нещо, за което сме напълно сигурни – **пълнолетните младежи винаги са били важна сила в продължаващото Възстановяване на Църквата на Исус Христос.**

При планирането на раздела за този месец, ние говорихме с много пълнолетни младежи за тяхното участие в събирането на Израил. И бяхме много впечатлени от тяхната искрена обич и отдаденост към Евангелието на Исус Христос. Независимо от техните обстоятелства, тези **млади светии разбират колко важна роля имат в тази заключителна диспенсация.** В „Как пълнолетните младежи имат принос в продължаващото Възстановяване“, на страница 44, можете да прочетете как пълнолетни младежи от Унгария, Барбадос, Австралия и Съединените щати подготвят света за Второто пришествие на Спасителя.

В статиите само в електронен формат Цезар споделя как **можем да открием своята цел и да станем по-добри ръководители.** Лаури споделя какви благословии получаваме, когато следваме напътствията на пророка. Други пълнолетни младежи споделят свои преживявания със служението в храма, служението на своите братя и сестри, семейната история и мисионерската работа. Също така споделяме пример за пълнолетен младеж от Нова Каледония, който показва как **младите членове вършат Господното дело в райони, където Църквата е малка.**

Където и да живеете и каквито и да са вашите обстоятелства, **вие можете да допринасяте за събирането на Израил много повече, отколкото вероятно мислите.** Като пълнолетни младежи, ние сме бъдещите ръководители на тази Църква. И искрата на нашите усилия днес в бъдеще ще запалва и разпространява светлината на Евангелието по света.

С уважение,

Шакел Уордлей и Минди Селу

Редактори на раздела за пълнолетни младежи

СНИМКА ОТ УЕСТЪН С. КОЛТЪН

Как пълнолетните младежи имат принос в **продължаващото Възстановяване**

Пълнолетните младежи винаги са имали важна роля в делото на спасението.

Когато чуете църковен ръководител да ви кани да участвате в продължаващото Възстановяване или да помогнете в събирането на Израил, понякога мислите ли си: „Какво мога аз да направя? Сам съм“, „Твърде съм млад“, „Още не съм семеен“ или „Не знам достатъчно. Какво толкова мога да направя?“

На всеки от нас от време на време ни идват такива мисли. Опитайте се да заглушите съмненията си, докато четете следващите няколко изречения:

- Джозеф Смит е само на 22 години, когато започва да превежда Книгата на Мормон.
- Оливър Каудъри също е на 22, а Джон Уитмър е на 26 (тогава и двамата са несемейни), когато започват да служат като писари на Джозеф.
- Когато е организиран Кворума на дванадесетте апостоли, през 1835 г., те са на възраст между 23 и 35 години.
- Много от ранните светии, които се присъединяват към Църквата и разпространяват Евангелието, са пълнолетни младежи.

Като цяло, Бог работи чрез пълнолетни младежи в ранните дни на Възстановяването на Евангелието на Исус Христос. Хора точно като вас.

Позволете на тази истина да навлезе в ума ви.

Църквата нямаше да се е разпростряла по цялата земя днес, ако всички са мислили, че усилията им няма да дадат резултат. И вие – да, вие – сте част от избраното поколение, което да продължи да възстановява и ръководи Църквата на Исус Христос днес.

КАРТА ОТ GETTY IMAGES

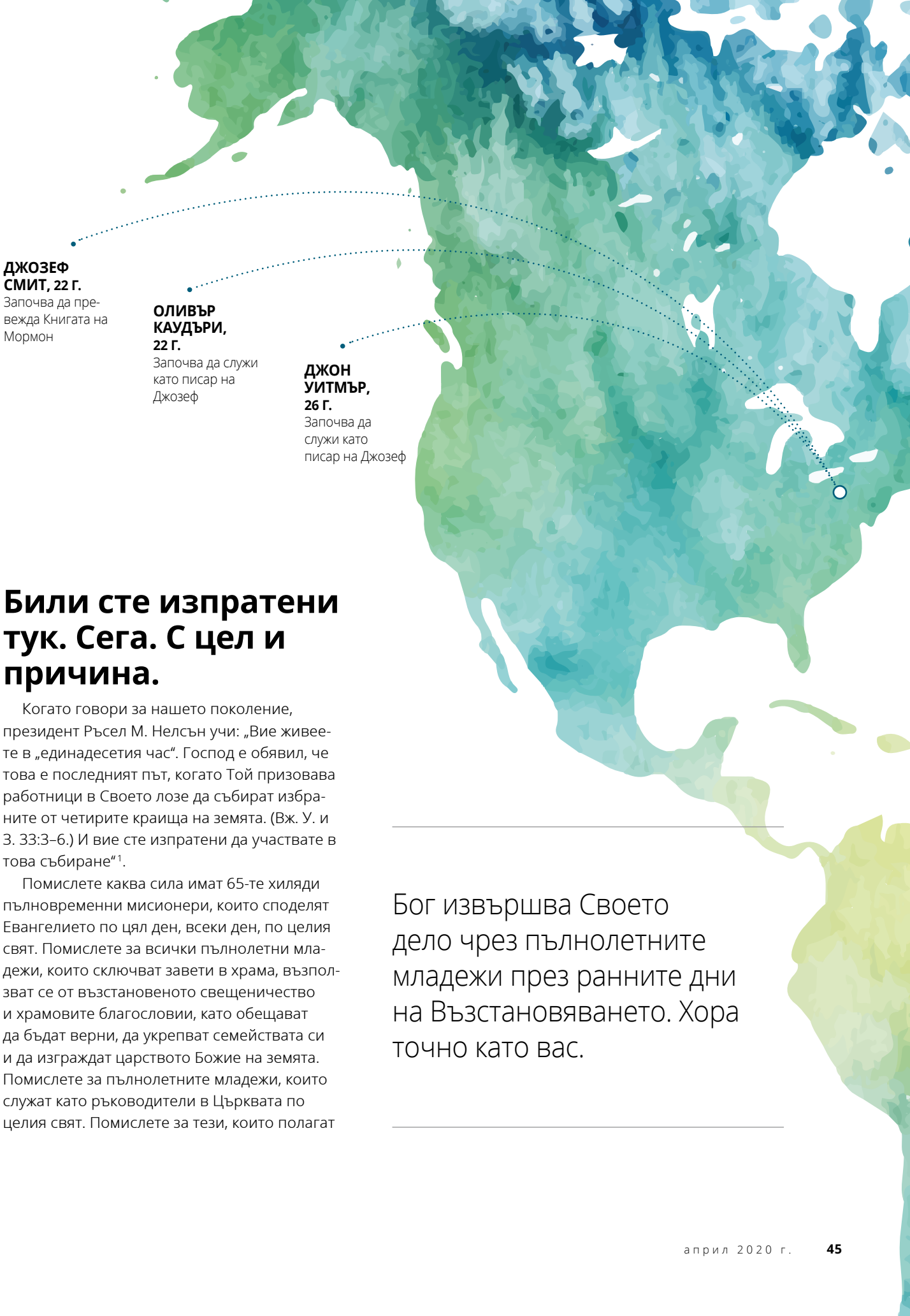

Били сте изпратени тук. Сега. С цел и причина.

Когато говори за нашето поколение, президент Ръсел М. Нелсън учи: „Вие живеете в „единадесетия час“. Господ е обявил, че това е последният път, когато Той призовава работници в Своето лозе да събират избраните от четирите краища на земята. (Вж. У. и З. 33:3–6.) И вие сте изпратени да участвате в това събиране“[1].

Помислете каква сила имат 65-те хиляди пълновременни мисионери, които споделят Евангелието по цял ден, всеки ден, по целия свят. Помислете за всички пълнолетни младежи, които сключват завети в храма, възползват се от възстановеното свещеничество и храмовите благословии, като обещават да бъдат верни, да укрепват семействата си и да изграждат царството Божие на земята. Помислете за пълнолетните младежи, които служат като ръководители в Църквата по целия свят. Помислете за тези, които полагат

Бог извършва Своето дело чрез пълнолетните младежи през ранните дни на Възстановяването. Хора точно като вас.

Възстановяването те подтиква да търсиш откровение.

ВЕНЕЛА ВАКАПАЛИ,
22 Г., ИНДИЯ

усилия да следват Исус Христос, въпреки всичко, което им се противопоставя. Пълнолетните младежи още от началото са давали важен принос във Възстановяването. И продължаващото Възстановяване е било част от живота на безброй пълнолетни младежи, членове на Църквата.

Какво означава Възстановяването за нас

За много от нас, участието във Възстановяването произлиза от това, което то ни е научило. За Венела Вакапали, обърнат във вярата пълнолетен младеж от Андра Прадеш, Индия, „Възстановяването те подтиква да търсиш откровение. Джозеф Смит търси откровение в горичката. Той се е съветвал с Господ, чакал е отговор, имал е търпение. Това ми харесва най-много“. Венела обяснява: „Преди да науча за Възстановяването, не знаех много за търсенето на откровение. Това, което най-много ме учудва, е колко много време отделя той, за да получи откровение от Бог. Това съм научил от Възстановяването“.

Толкова много познание ми е дадено от Възстановяването, чрез което животът ми е по-лесен и с по-малко стрес.

ДЖЕЙКЪБ РОБЪРТС,
29 Г., САЩ

Ема и Джейкъб Робъртс, млада семейна двойка от Юта, САЩ, са съгласни, че при Възстановяването най-важното е „продължаващото откровение“ – за нас самите и за света – „да има пророк, говорител на Бог на земята, да има някой, който служи на Бог, моли се и разговаря с Него, и така, независимо от трудностите в променящия се свят, да бъдем подготвени и да можем да се справяме с тях“.

„Толкова много познание ми е дадено от Възстановяването, чрез което животът ми е по-лесен и с по-малко стрес“ – казва Джейкъб. И то се придружава от увереност, „че има Бог, Който ни обича и се грижи за нас“ – казва Ема. „Той желае нашето щастие. Като пълнолетни младежи, ние можем да Му имаме пълно доверие и да Го следваме, защото знаем, че Той желае да бъдем щастливи. Ние знаем, че сме вечни същества и това ми дава много надежда и вяра, че каквото и да правя сега и каквито и грешки да допускам сега, мога да се покая и в даденото ми време да се развивам и уча“.

Този вид убеденост е помогнала също на Рамона Морис, пълнолетен младеж от Барбадос, когато първо научава за Евангелието. Тя придобива свидетелство, че „Небесният Отец е готов да помага. Възстановяването просто дава мир на

Възстановяването дава мир на хората, които си задават въпроси за своя живот и търсят какъв е Божият план за тях.

РАМОНА МОРИС,
28 Г., БАРБАДОС

хората, които си задават въпроси за своя живот и търсят какъв е Божият план за тях“.

Но въпреки че разбирането за Възстановяването носи мир в живота ѝ, тя също споделя: „Когато си толкова далеч от централата на Църквата, е трудно да си свързан с Евангелието, но тъй като имам силно свидетелство за възстановеното Евангелие, знам, че колкото и да съм далеч, винаги мога да се чувствам като част от Възстановяването, че не съм сама“.

И тя не е сама. Пълнолетните младежи по света участват във Възстановяването чрез служба в храма, семейна история и мисионерска работа. С това, което можем да научим за личното откровение от Първото видение на Джозеф Смит и Възстановяването, всички можем да продължим да се стремим да узнаваме Божията воля и каква роля можем да имаме в продължаващото Възстановяване.

Пълнолетни младежи ръководят в Църквата

Дори като пълнолетни младежи можем да бъдем ръководители в Църквата. Въпреки че е единствен член на Църквата в своето семейство, Янка Торони от Дьор, Унгария, е укрепена от участието на нейните приятели пълнолетни младежи в други аспекти на Възстановяването: „Много от моите приятели отслужиха мисии и е страхотно да можеш да видиш техния напредък, след което те се завръщат израснали толкова много от своите преживявания. Това е страхотно преживяване за всички ни. И е винаги прекрасно да видя моите приятели несемейни пълнолетни младежи да служат в призованията си и понякога сами създават възможности за служба, например като доброволци да бъдат съветници в ЗУМ конференции (по програмата За укрепването на младежите). Чувствам, че Възстановяването не

Възстановяването е укрепване на членовете, които вече имаме.

ЯНКА ТОРОНИ,
24 Г., УНГАРИЯ

За мен участието във Възстановяването е да помагаме на бъдещите поколения да разберат как Евангелието може да помага на тях и на другите хора.

СТЕФАНИ ДЖОЗЕФ,
28 Г., АВСТРАЛИЯ

е само проповядване на Евангелието на хората – то е и укрепване на членовете, които вече имаме“.

Пълнолетните младежи в Унгария разбират, че те са бъдещите ръководители на Църквата. „Ние сме нужни и трябва да можем да се справим с дадените ни задължения, което понякога е трудно – споделя Янка. – Господ ускорява делото и ние сме част от това. Понякога си мислим: „Как ще мога да направя това?“ Но е страхотно да видим как нашите ръководители имат такова доверие в нас. Това е мотивиращо за тези, които наистина обичат Църквата и имат силно свидетелство, защото знаем, че един ден ще носим тази отговорност. Трябва да поемем отговорност за нашето собствено духовно развитие“.

Шон и Стефани Джозеф от Западна Австралия участват във Възстановяването, като укрепват младежите в своя район. „За мен участието във Възстановяването е да помагаме на бъдещите поколения да разберат какво представлява Евангелието и как то може да помага на тях и на другите хора – казва Стефани. – Можем да изграждаме по-здрава основа за Църквата в нашата страна за бъдещите поколения“.

„Искаме да помагаме на младежите да придобият свидетелство за Книгата на Мормон и Джозеф Смит и да осъзнаят, че самите те са Божии чеда – обяснява Шон. – Не искаме само да са изпълнявали песни за тези неща в Неделното училище за деца – искаме те да знаят, че тези неща са истина“.

За Венела, в Индия животът според Евангелието невинаги е лесен, но тя знае, че силата на пълнолетните младежи там ще вдъхновява другите и ще помага на Възстановяването да се разгръща. „Тук всички пълнолетни младежи са много верни. Те търсят възможности да споделят своите свидетелства – казва тя. – В Индия сме като пионерите. Местим се от място на място и някои от нас дори трябва да напуснат семействата си. Животът тук може да бъде изпълнен с трудности, но ние въпреки това избираме да живеем според Евангелието. Писанията ми дават много надежда, сила и смелост“.

Независимо къде живеем, ние, пълнолетните младежи, можем да поддържаме

своето силно влияние в продължаващото Възстановяване чрез нашата вяра и отдаденост на Евангелието.

Бъдещето на Църквата зависи от нас

Ние сме бъдещето на Църквата. Участваме в заключителната битка. Небесният Отец разчита на нас да Му помагаме в Неговото дело – Неговото вечно и променящо живота дело. Той знае, че ние сме достатъчно силни да продължаваме напред и да устояваме на всички атаки на противника. А Сатана започва да се ожесточава. Знае, че ще загуби битката, защото Господното дело ще надделее.

„Знаем, че Господ ускорява делото и никой не може да спре това – казва Янка. – Знаем, че това ще се случи независимо от всичко. А ние трябва да решим дали ще участваме и дали ще го придвижваме напред или ще гледаме отстрани. Имаме свободата на избор да участваме и свидетелството да можем да избираме правилното и да избираме да следваме Христос. Трябва да участваме".

От нас зависи коя страна ще изберем.

От нас зависи дали ще имаме смелостта да отстояваме това, в което вярваме.

От нас зависи дали ще търсим лично откровение за живота си.

От нас зависи дали ще позволим на тежките трудности пред нас да усилят нашата вяра в Спасителя.

От нас зависи дали ще Го следваме и дали ще правим всичко възможно да водим другите при Него.

От нас зависи дали ще устоим до края по най-добрия за нас начин.

Ние наистина сме в последните дни. И да поведем Църквата през „най-знаменателната диспенсация в историята на този свят", както я нарича президент Нелсън[2], звучи като наистина тежка отговорност. Но помислете върху това – Небесният Отец е имал достатъчно доверие, за да ни запази за точно този етап от историята, време, в което сме засипвани от безброй изкушения, разсейващи фактори и толкова много противоречащи си мнения.

Като ни е изпратил тук в диспенсацията с толкова определящо значение, Небесният Отец не е предопределил нашия провал. Той познава нашия потенциал, нашата сила, нашата смелост и най-важното, Той знае, че можем да имаме принос във Възстановяването на Църквата, независимо от нашата възраст или семейно положение. Независимо колко тежки са нашите изпитания или колко невъзможно може да изглежда ръководенето или споделянето на Евангелието, когато Той е с нас, кой може да се бори против нас? Той ще ни помага да постигнем невъзможното. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ръсел М. Нелсън, „Да бъдеш истински човек на хилядолетието", *Лиахона,* окт. 2016 г., с. 48.
2. Ръсел М. Нелсън, „Да бъдеш истински човек на хилядолетието", *Лиахона,* с. 46.

В „Намиране на радост чрез вършене на Божието дело", статия само в електронен формат, можете да намерите още истории за пълнолетни младежи по света, които участват във Възстановяването.

МЛАДЕЖИ

Аз съм обърната във вярата.

Едно от нещата, които първоначално ме привлякоха, бяха младежките дейности. Дори сега все още обичам да прекарвам време с приятели от Църквата, с които се забавляваме по един положителен и въздигащ начин. Особено много ми харесва да ходя в храма Сува Фиджи с тях всяка седмица.

Във Фиджи младежите са подложени на голям натиск от връстниците си. Много рядко в магазина отказват да продават на младежи алкохол или цигари. Дори на деца ги продават. Може да стане много трудно да се избира правилното.

Моите по-малки братя и сестри ми помагат да бъда силна. Аз съм най-голямата, затова мисля за тях, когато съм изкушавана да направя нещо нередно. Не искам те да вземат и едно лошо решение, защото първо са видели мен да правя нещо нередно. Преди мама да почине, тя ме накара да обещая, че ще се грижа за моите братя и сестри и че винаги ще им помагам.

Засега аз съм единственият член на Църквата в семейството. Но се моля за моите братя и сестри всеки ден. Благодаря на Небесния Отец, че им дава още един ден живот и се моля да получат знание за Неговото Евангелие. Те ме поддържат силна.

Микайла Дж., 17 г., Фиджи

ФОТОГРАФИЯ ОТ ЛЕСЛИ НИЛСЪН.

В ТОЗИ РАЗДЕЛ

52 **Укрепвайте вярата си чрез Първото видение**
От старейшина Нийл Л. Андерсън

56 **Такси, ученик и отговор на молитва**
От Сидни Чиме Ихунуо

58 **Придобиване на моята вяра стъпка по стъпка**
От старейшина Едуард Дубе

62 **Въпроси и отговори: Първото видение и Книгата на Мормон**

64 **Четири символа от седмицата преди Великден**

От старейшина Нийл Л. Андерсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

УКРЕПВАЙТЕ ВЯРАТА СИ ЧРЕЗ ПЪРВОТО ВИДЕНИЕ

КОГАТО БЯХ НА 16 ГОДИНИ, от дома си в Айдахо пътувах до Източния бряг на САЩ за една конференция за млади мъже и жени от всички 50 щата и почти 40 страни. Дотогава рядко бях поставян в ситуация, в която моите вярвания и убеждения са ме разграничавали от останалите.

Една вечер в неформална обстановка започна обсъждане относно някои от вярванията и практиките на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Голяма група ученици изведнъж насочиха вниманието си към мен и започнаха да ми задават въпроси, някои от които подхождаха критично към нашите вярвания.

Бях неподготвен за това. Но след като се замислих за момент, аз започнах да споделям някои основни евангелски принципи. Обясних, че имаме Небесен Отец, че сме Негови синове и дъщери и че се намираме на земята, за да развиваме своята вяра в Исус Христос и да докажем себе си, като избираме добро вместо зло.

Споделянето на тези принципи доведе до свидетелството на Джозеф Смит. Другите ученици не бяха попитали за Джозеф Смит, но аз бях отишъл до първопричината за моите вярвания – защо вярвах и в какво вярвах. Когато разказах за явяването на Отца и Сина в Свещената горичка, изведнъж всичко утихна. Едно усещане за святост обгърна стаята и една силно осезаема духовна сила дойде върху мен и придружаваше думите ми.

След това няколко ученика ми благодариха за моите силни убеждения. Някои дори поискаха да узнаят повече за Църквата. Когато се върнах в стаята си онази вечер, аз осъзнах, че това преживяване повлия най-много на мен. Сам за себе си бях почувствал каква сила има в даването на свидетелство за Бог Отец, Исус Христос и Първото видение.

От онзи момент преди повече от 50 години, съм свидетелствал стотици пъти за Отца, Сина и Пророка Джозеф Смит. При тези преживявания винаги съм чувствал потвърждаващото свидетелство на Светия Дух.

Бих искал да споделя пет принципа, които съм научил от моето духовно разбиране за Първото видение. Тези принципи са укрепвали моята вяра и желанието ми да следвам нашия Небесен Отец и Неговия Възлюбен Син. Надявам се те да укрепят и вас.

1. Отец, Синът и Светият Дух са три отделни личности.

За векове учени по религия и философия дебатират върху естеството на

ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ ДЕЙВИД МАЛАН

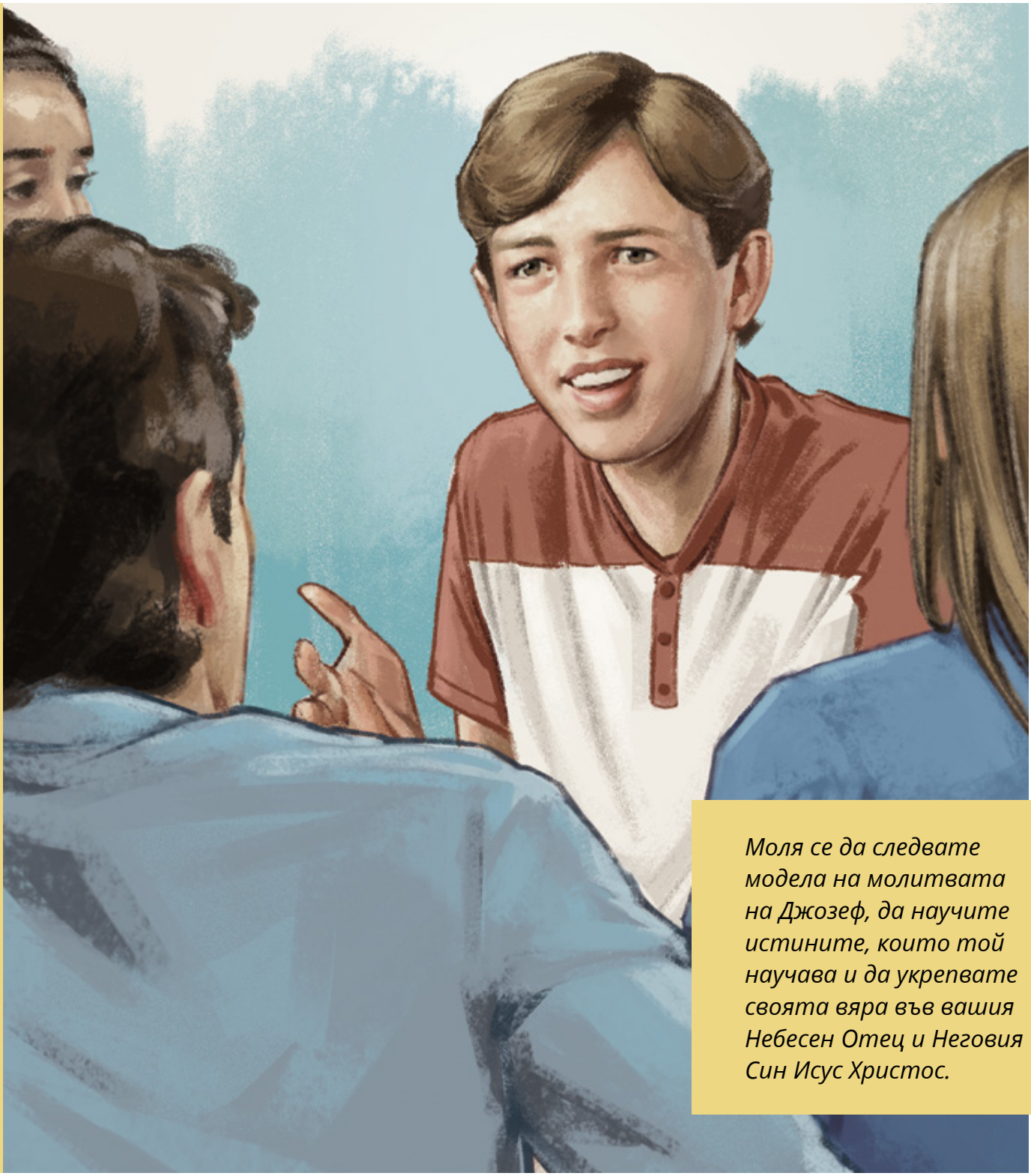

Моля се да следвате модела на молитвата на Джозеф, да научите истините, които той научава и да укрепвате своята вяра във вашия Небесен Отец и Неговия Син Исус Христос.

ОТ ПЪРВОТО ВИДЕНИЕ НАУЧАВАМЕ, ЧЕ ТЕЗИ НЕБЕСНИ ЛИЧНОСТИ НИ ПОЗНАВАТ ЛИЧНО, ТОЧНО КАКТО СА ПОЗНАВАЛИ ДЖОЗЕФ.

Бог Отец, Исус Христос и Светия Дух. Мнозина вярват, че Те са една личност. Поради преживяването на Джозеф в Свещената горичка преди 200 години, ние знаем абсолютната истина за естеството на Бог.

Първо – Той живее! Второ, Отецът и Синът са две отделни, славни и възкресени личности. По-късно Джозеф научава, че „Светият Дух няма тяло от плът и кости, а е личност от Духа. Ако не беше тъй, Светият Дух нямаше да може да обитава в нас“ (Учение и завети 130:22).

2. Ние сме синове и дъщери Божии.

Чрез Първото видение и други преживявания, Пророкът Джозеф Смит научава, че Бог не е някаква далечна сила, създала света и жителите му, само за да забрави за тях по-късно. Реалността е, че всеки от нас е „възлюбена дъщеря (или син) на небесни родители“[1].

Както е обяснено в прокламацията за семейството: „Всички човешки същества – мъже и жени – са създадени по образа на Бог. Всички те са възлюбени духовни синове или дъщери на небесни родители и като такива всички имат божествена природа и съдба“[2]. Нашият Небесен Отец ясно е изявил тази съдба: „Защото ето, това е делото Ми и славата Ми – да се осъществят безсмъртието и вечният живот на човека“ (Моисей 1:39).

Нашата идентичност произлиза от Бог и ние сме тук на земята, за да ставаме по-подобни на Него. От това разбиране, дадено ми от Първото видение, още като млад мъж ми е дадено знанието, че имам Небесен Отец, Който ме обича лично и желае да се завърна при Него.

3. Можем да получаваме опрощение за греховете си

Една от дълбоките тревоги на Джозеф е да бъде опростен за своите грехове. В един от разказите за Първото видение, Господ се обръща към този търсещ истината младеж със следните думи: „Джозеф, сине Мой, греховете ти са опростени. Върви по пътя си, ходи по повеленията Ми, и спазвай заповедите Ми. Ето, Аз съм Господ на слава. Бях разпънат за света, за да могат всички, които вярват в Моето име, да имат вечен живот“[3].

Джозеф научава, че чрез Единението на Исус Христос може да получи опрощение на греховете си и да стане чист и неопетнен пред Бог. Получава сигурното знание, че Исус Христос е взел върху Си греховете и тегобите на

ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ КЕНДЪЛ РЕЙ ДЖОНСЪН

всички, които някога са живели и ще живеят на земята.

От Първото видение научаваме, че, чрез благодатта на нашия Спасител Исус Христос, можем да получим опрощение на греховете си и един ден да застанем чисти пред Отца.

4. Небесният Отец чува и отговаря на молитвите ни

В горичката през онзи ден на 1820 г. Джозеф научава, че Небесният Отец чува молитвите и им отговаря. По-късно Джозеф казва: „Имах пълна увереност, че ще получа божествено проявление, тъй както преди бях имал такова" (Джозеф Смит – История 1:29). Неговият пример ни учи, че можем да се обръщаме към нашия Небесен Отец в молитва и за себе си да получаваме отговори.

Джозеф повтаря този модел на молитва отново и отново. Той е уверен, че Господ ще чува и ще отговаря на молитвите му. Моли се за неща, за които сигурно и вие сте се молили.

Моли се за мъдрост (вж. Джозеф Смит – История 1:12–13).

Моли се за кръщение (вж. Джозеф Смит – История 1:68).

Моли се за освобождаване от подтисничество (вж. Учение и завети 121:1–4).

Моли се за мисионерите (вж. Учение и завети 109:22).

Моли се за Църквата, нейните членове и ръководители (вж. Учение и завети 109:71–76).

Моли се за своето семейство (вж. Учение и завети 109:68–69).

Може да използваме този модел. Джозеф ни показва, че всички можем да се обръщаме към нашия Отец в молитва.

5. Отец и Синът ни познават лично

От Първото видение научаваме, че тези небесни Личности ни познават лично, точно както са познавали Джозеф. Отец се обръща към Джозеф по име и, „посочвайки другия", казва: „*Този е Моят Възлюбен Син. Него слушай!*" (Джозеф Смит – История 1:17).

Отец и Синът познават нуждите, тревогите и желанията на Джозеф, точно както познават и нашите. Те също познават нашите успехи и скърби.

През младежките си години се молих за много неща. Като погледна назад сега, някои от тези неща не изглеждат толкова важни. Но тогава са били важни за мен и от ранна възраст разбрах, че имам Отец в Небесата, Който ме слуша. Не винаги получавах незабавен отговор, но чувствах, че в Неговото собствено време и по Неговия собствен начин Той щеше да отговори на моята молба по начина, който бе правилен за мен.

Имайте увереността и упованието, че Бог ще ви говори. Вярвайте в чувствата, които идват дълбоко в сърцето ви. Повярвах в молитвата и разбрах каква сила има тя, защото се запознах с преживяванията на Пророка Джозеф Смит. Знаех, че Бог знае моето име и че щеше да ми даде отговор, точно както знае вашето име и ще отговори на вас.

Свидетелство

За повечето от 68-те години, през които съм живял на земята, съм ползвал модела за молитва на Джозеф Смит. Както всички истински ученици на Спасителя, също съм получавал отговори от небесата. Знам, че Исус е Христос. Той е Синът Божий. Той е възкресен и живее днес. Той има силата да опрощава нашите грехове. Чрез вяра, подчинение и покаяние от наша страна, Той може безопасно да ни отведе в нашия небесен дом.

Като апостол на Господ Исус Христос и като един от Неговите ръкоположени свидетели, аз свидетелствам със непоклатима убеденост, затвърждавана от Светия Дух, че Отецът и Синът са се явили на Джозеф Смит в Свещената горичка. Моля се да следвате модела на молитвата на Джозеф, да научите истините, които той научава и да укрепвате своята вяра във вашия Небесен Отец и Неговия Син Исус Христос. ■

БЕЛЕЖКИ

1. „Темата на Младите жени", youngwomen.ChurchofJesusChrist.org
2. „Семейството: прокламация към света", *Лиахона,* май 2017 г., с. 145.
3. "Joseph Smith's Accounts of the First Vision," josephsmithpapers.org.

ТАКСИ, УЧЕНИК и ОТГОВОР НА МОЛИТВА

Бяхме получили подтика, че щяхме да го намерим, защо тогава не се получаваше?

ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ КОРИ ЕГЪРТ

От Сидни Чиме Ихунуо

Един ден на моя колега мисионер и мен ни дадоха препоръка да учим един мъж, който живееше в село, наречено Тема, близо до красивия град Акра, Гана. Номерирането на къщите в това село не беше съвсем точно, затова ни дадоха писмени указания, които да ни помогнат да открием къщата.

Когато пристигнахме в селото, следвахме указанията, но не открихме човека, защото имаше много къщи, които отговаряха на описанието. Объркани, ние решихме да обиколим къщите в квартала и да разпитаме за него, но изглежда никой не познаваше човека, който търсехме. Получих подтик да се помоля на Небесния Отец за помощ.

След молитвата получих усещането, че щяхме да открием мъжа, когото търсехме, затова удвоихме усилията си. Но въпреки това не го намерихме. Уморихме се и решихме да се върнем в нашия район за проповядване, защото имахме планирани и други срещи. Когато стигнахме до стоянката с таксита, шофьорът, който ни беше докарал в селото, видя разочарованите ни физиономии и попита дали бяхме открили мъжа, когото търсехме. Разбира се, отговорихме с „не“.

Той предложи да влезем в едно училище на ъгъла и да питаме там. Казахме, че не ни бяха дали такива указания, но той настоя. Слязохме от таксито и се отправихме към училището – не защо смятахме, че ще намерим някого, а за да угодим на нашия приятел.

Докато вървяхме към административната сграда на училището, едно малко момче се затича към нас. Той се усмихна и ни каза, че с брат му са единствените членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни в този район и че можеше да ни помогне.

С колегата ни се споглеДахме в удивление. Това беше чудо. Момчето ни помогна да открием мъжа, когото търсехме, и след време той прие Евангелието и бе кръстен.

Това преживяване ме научи, че Небесният Отец отговаря на молитвите в Неговия собствен момент и по Неговия собствен начин. Когато не получаваме незабавни отговори на нашите молитви, ние можем да упражняваме вяра в Него и да се учим на търпение. ■

Авторът живее в щат Ривърс, Нигерия.

От старейшина Едуард Дубе
От Седемдесетте

Придобиване на моята вяра

стъпка по стъпка

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ ГРЕГ НЮБОЛД

Придобиването на свидетелство отнема време. Често за това са необходими малки преживявания, които се обединяват в едно.

Един от определящите моменти в живота ми настъпи, когато бях на 10 години и в продължение на две седмици изучавах католическото учение в Римокатолическа мисия Лорето, на 32 километра от дома ми в Силобела, Зимбабве. Започнах да опознавам и обичам Спасителя Исус Христос и да следвам Господ чрез тези първоначални уроци и впечатления.

Когато бях в католическия параклис, видях стенописи със сцени от живота на Спасителя: раждането на Исус Христос, как проповядва в храма, моли се в Гетсиманската градина, как носи кръста към Голгота и е разпънат там, както и Неговото Възкресение. Наистина се натъжих, когато видях тези гвоздеи и трънии. Когато стигнах до стенописа с Разпъването, очите ми се бяха насълзили. Плачех и си казвах: „Той наистина е страдал много, само заради мен“.

По време на церемонията за потвърждаване, един от свещениците ме погледна в очите и каза: „Ти си светлината на света“ (вж. Матей 5:14). След това, като посочи горяща свещ, той цитира словата на Спасителя: „Нека свети вашата светлина пред човеците, за да виждат добрите ви дела, и да прославят вашия Отец, Който е на небесата“ (Матей 5:16).

След като научих повече за Исус, в мен се зароди желание да служа на другите. Например в нашето село трябваше да носим вода от разстояние осем километра. Често жените от селото, включително майка ми, трябваше да носят на главите си 20-литров съд, пълен с вода. След моето преживяване в католическата семинария, често бутах 200-литров съд с вода, за да помагам на моята майка, като също помагах на други две вдовици, които живееха наблизо. Помня доброто чувство в сърцето ми всеки път, когато помагах на другите.

Тези преживявания ми помогнаха да развия своята вяра в Небесния Отец и Исус Христос и ме подготвиха да приема Евангелието на Исус Христос, когато бях на 22 години.

ПОЛУЧАВАНЕ НА КНИГАТА НА МОРМОН

Израснах във време на промени в моята страна. Бялото малцинство, водени от Иън Смит, обявиха независимост от Великобритания през 1965 г. Това доведе до санкции на Обединените нации и предизвика гражданска война, продължила до 1980 г., когато Зимбабве беше призната за независима. Когато завърших училище, се преместих да работя в един град, където за няколко години не ходих в никоя църква.

Един ден играех със синовете на моя шеф. Те бяха на седем и девет години. Те казаха: „Знаеш ли, баща ни е президент на клон в нашата Църква“. Те обясниха какво е президент на клон и аз, без да мисля, казах: „Баща ви няма да отиде в рая“. Осъзнах, че бях направил голяма грешка и отчаяно започнах да мисля какво можех да им кажа, за да забравят моя коментар. Към края на деня, когато видяха баща си, те изтичаха при него и повториха

моите думи. Помислих, че щях да изгубя работата си.

Моят шеф по-рано ми беше показал армейско яке, което показваше, че е бил в армията и е убивал. Затова казах, каквото казах. По много спокоен начин, той ме попита защо бях казал това. Отговорих: „Шефе, един път ми казахте, че сте убивали по време на войната. В Библията пише: „Не убивай“.

Той ме попита в коя църква съм ходил. Казах му, че бях посещавал католическата църква, но и че от седем години не бях ходил. Той сподели откъси от Стария завет за войни и конфликти, след което ми даде екземпляр на Книгата на Мормон. Бях много развълнуван от това, че не загубих работата си.

Той ми даде Книгата на Мормон през 1981 г., но в продължение на две години аз дори не я отворих. Една неделя се бях отегчил, защото приятелите ми не бяха в града, затова взех книгата, отидох до една близка гара и започнах да чета. Когато четох онзи ден, почувствах мотивация да върша добро, но това, което наистина ме впечатли по-късно, бе 3 Нефи 11. Прочетох за оцелелите от война и размирици нефити и как Спасителят Исус Христос им се явява.

Моята страна беше разрушавана от война в продължение на 15 години. Някои от хората, с които пораснах в моето село, отидоха да воюват и не се върнаха. Други се върнаха инвалиди.

Затова, докато четох за нефитите, почувствах как Спасителят Исус Христос се обръща към мен, когато казва: „Станете и елате при Мене, за да... почувствате белезите от гвоздеите на ръцете Ми и на нозете Ми, за да узнаете, че Аз съм Богът Израилев и Богът на цялата земя и че бях предаден на смърт заради греховете на света“ (3 Нефи 11:14).

Почувствах, че Той говори лично на мен, канейки ме да отида при Него. Усетих, че мога да се справя. Това промени всичко.

ПРИДОБИВАНЕ НА МОЕТО СВИДЕТЕЛСТВО

Трябваха ми няколко месеца да събера смелост да отида на църква. Вече знаех къде е сградата, но в нашия малък клон нямаше мисионери. През февруари 1984 г. отидох в сградата за събрания в Куенкуе. Искаше ми се да изляза. Не бях сигурен, че това беше за мен, затова седнах в дъното, готов да стана и да си тръгна. След молитвите, химните и причастието, Майк Алън, президентът на клон, даде свидетелство за Спасителя Исус Христос и Книгата на Мормон. Усетих чувство на принадлежност. След това друг човек даде свидетелство за Спасителя и Книгата на Мормон, след това още един. Развълнувах се много. Нямах смелостта да отида на амвона, затова станах от място и казах: „Обичам Исус. Чета Книгата на Мормон“. И след това седнах. С това започна моето свидетелство.

Дадените свидетелства бяха Господният начин да достигне до мен,

Научил съм, че ученичеството е процес и че трябва да напредваме.

защото така почувствах, че тук е моето място. Почувствах, че това бяха мои братя и сестри. През следващите дни се молих за тях и това да бъда приет. Срещнах членове, които бяха много мили и ми помогнаха.

Много неща се случиха, когато влязох в сградата за събрания. Чудя се какво щеше да се случи, ако тези членове не бяха дали своите свидетелства. Не знаете дали ще ви чуе някой, който преминава през трудности. Когато станете и кажете какво чувствате, това може да се окажат точно думите, които някой има нужда да чуе.

Давайте свидетелство често. Когато правите това, вие укрепвате себе си и хората около вас. Отстоявайте това, което знаете. Когато следвате напътствията в Книгата на Мормон, вие ще се доближавате към Спасителя.

ДОБЛИЖАВАЙТЕ СЕ КЪМ СПАСИТЕЛЯ.

С времето, което прекарах в Римо-католическа мисия Лорето, аз започнах да се превръщам в ученик на Спасителя Исус Христос. Оттогава съм научил, че ученичеството е процес и че трябва да напредваме, въпреки своите слабости и ограничения. Когато следваме поканата: „И така, бъдете съвършени и вие, както е съвършен вашият Небесен Отец“ (Матей 5:48), ние напредваме към вечен живот „ред по ред, правило след правило“ (вж. Учение и завети 98:12).

Знаем, че пътят не винаги ще бъде лесен и ще имаме трудности и разочарование в този процес, но единственият начин да намираме мир в живота си е да следваме Исус Христос.

Единението на Спасителя Исус Христос е всичко за мен. Знам, че Спасителят полага усилия да ни помага. Ние трябва само да се стремим към Него, да Го следваме и да полагаме усилия да помагаме на другите така, както Той ни помага. ■

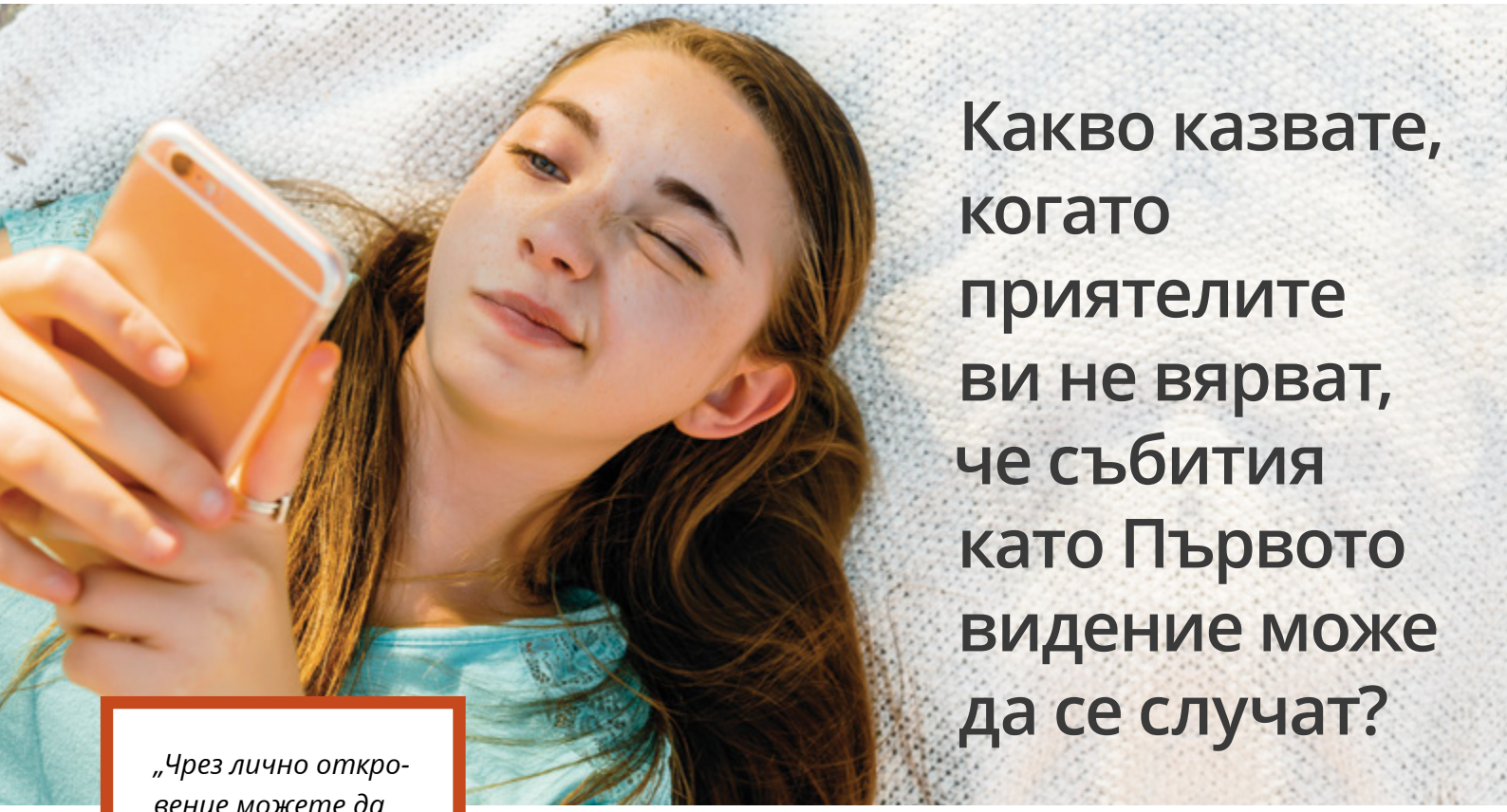

Какво казвате, когато приятелите ви не вярват, че събития като Първото видение може да се случат?

„Чрез лично откровение можете да получите собствено свидетелство, че Книгата на Мормон е словото Божие, че Джозеф Смит е пророк и че това е Господната Църква. Независимо от това какво може да казват или вършат останалите, никой не може да отнеме свидетелство, дадено в сърцето и ума ви относно това кое е истина“.

Ръсел М. Нелсън, „Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, *Лиахона,* май 2018 г., с. 95.

Развивайте вяра

При духовните въпроси не ни трябва само логика, а трябва да имаме вярата да узнаем, че Първото видение може да се е случило. Можем да развиваме вярата си, като се молим на Небесния Отец и се вслушваме в Духа.

Джулия Б., 17 г., Калифорния, САЩ

Изучавайте Библията

Поканете приятелите си да изучават Библията. Ако те вярват, че тя е словото Божие, тогава би трябвало да вярват, че Бог ни говори днес чрез видения като Първото видение, защото Бог е правил същото с Адам, Моисей, Исайя и други пророци по много различни начини.

Старейшина Муанда, 22 г., мисия Кения Найроби

Питайте Бог

Фактът, че вероотстъпничеството продължава стотици години, не означава, че Бог е престанал да дава видения. Трябва да имаме смирени сърца и да искаме знание от Бог с истинско намерение и искрено сърце, както е правил Джозеф Смит.

Джереми., 19 г., Киншаса, Демократична република Конго

Вярвайте в Бог

Аз бих попитала приятелите си: „Вярвате ли в Бог? Вярвате ли, че Той е сътворил всички неща? Вярвате ли, че се е явявал на пророци в древни времена? И ако вярвате в тези събития, защо не вярвате, че са възможни сега? Напълно възможни са“.

Сара М., 16 г., Юта, САЩ

Споделяйте свидетелството си

Аз споделям свидетелството си с моите приятели, че Небесният Отец разкрива истини на Своите чеда, когато те Го молят с искрено сърце, за да ги узнаят. Джозеф Смит е имал желанието да узнае истината и е действал според вярата си. Вие също може да имате прекрасно преживяване, ако попитате Небесния Отец в молитва с цялото си сърце.

Мара К., 20 г., Лима, Перу

Отговорите може да бъдат редактирани с оглед тяхната дължина или яснота. Публикуваните отговори са предназначени за помощ и отправна точка, не като официални изложения на ученията на Църквата.

Какво мислите?

„Трудно ми е да се разбирам с родителите си. Как мога да подобря нашите взаимоотношения?“

Изпращайте отговорите си, а по желание и снимки с висока резолюция, до 15 май 2020 г. на liahona.ChurchofJesusChrist.org (изберете „Изпращане на статия или обратна връзка“) Или изпратете отговора си по имейл на liahona.ChurchofJesusChrist.org.

CHIMKA OT GETTY IMAGES

Как Джозеф Смит превежда Книгата на Мормон?

Преди да скрие златните плочи, Мороний, последният пророк от Книгата на Мормон, записва на заглавната страница на книгата, че тя ще бъде преведена „чрез дарбата и силата Божия“. Това е все още най-доброто описание на превода на Книгата на Мормон.

Джозеф Смит диктува думите от превода на писари, основно на Оливър Каудъри. Тъй като Джозеф превежда от напълно непознат език, той е трябвало да разчита на Господ. Един от начините, по които Господ помага на Джозеф в превода, е като му дава физически инструменти. Свидетели казват, че Джозеф поглеждал в инструментите и така му се явявали думите на английски език. Сред преводаческите инструменти са „тълкувателите“ или „Урим и Тумим“ – два прозрачни камъка, захванати с метална рамка, така че Джозеф да може да гледа през тях. Те са дадени на Джозеф заедно с плочите. Друг инструмент, който Джозеф използва, е един „гледачески камък“, в който гледа, често поставяйки го в шапка. Джозеф намира този камък преди началото на превода и го използва да намери скрити или загубени неща. Той използва както тълкувателите, така и гледаческия камък при превода, винаги разчитайки на вдъхновение от небесата.

Преводът на Книгата на Мормон е едно истинско чудо, извършено „чрез дарбата и силата Божия“.

За повече информация за превода на Книгата на Мормон, вж. “Book of Mormon Translation” на topics.ChurchofJesusChrist.org или в Gospel Topics в приложението Gospel Library.

Четири символа от СЕДМИЦАТА ПРЕДИ ВЕЛИКДЕН

ИЛЮСТРАЦИЯ НА ВЕНЕЦ ОТ ТРЪНИ ОТ ДАЙЛИЙН МАРШ

Венец от тръни

Вж. Матей 27:29, Марк 15:17, Йоан 19:2.
Римските войници поставят венец от тръни върху главата на Спасителя. „Може би това жестоко деяние е бил някакъв покварен опит да се имитира поставянето на императорски венец на Неговата глава. … И колко въздействащо е това, като се има предвид, че трънните са символизирали Божието неодобрение, защото Той проклина земята заради Адам да дава като плод тръни. Но като носи този венец, Исус трансформира трънните в символ на Своята слава“ (President James E. Faust, Apr. 1991 general conference).

„Моето царство не е от този свят“ (Йоан 18:36).

ХРИСТОС И ПИЛАТ, ОТ МАРКУС ВИНСЕНТ, ПРЕДОСТАВЕНО ОТ МУЗЕЯ ЗА ИСТОРИЯ НА ЦЪРКВАТА

Пурпурна мантия

Вж. Матей 27:28, Марк 15:17, Йоан 19:2.
Пурпурът е царски цвят и войниците с подигравка поставят тази мантия на Исус Христос, поради твърдението Му, че е цар на юдеите. Разбира се, всъщност Той е много повече от това – Той е „Цар на царете и Господ на господарите“ (1 Тимотей 6:15, Откровението 19:16).

„Кръв ще излиза от всяка пора, толкова велика ще е мъката Му“ (Мосия 3:7).

Маслинова преса

Вж. Матей 26:36, Марк 14:32, Лука 22:39–40, Йоан 18:1.

„Има дълбок символичен смисъл, че това се случва в Гетсимания – мястото на маслиновата преса, където „кръв (излиза) от всяка пора“ (Мосия 3:7), докато Спасителят страда. За производството на маслиново масло по времето на Спасителя е трябвало първо маслините да бъдат смачкани чрез търкаляне на голям камък върху тях. Получената каша била поставяна в меки, рехаво оплетени кошници, които били слагани една върху друга. Тежестта им водела до оцеждане на първото и най-чисто масло. След това те били притискани допълнително чрез поставяне на голям стълб или дърво върху кошниците, за да се получи допълнително масло. Накрая, за да бъдат отцедени и последните капки, се добавяла допълнителна тежест на камъни към дървото, за да се получи максимално смазващо притискане. И да, маслото е кърваво червено, когато първоначално потича“ (Старейшина Д. Тод Кристоферсън, обща конференция, октомври 2016 г.)

СНИМКА НА МАСЛИНОВА ПРЕСА ОТ GETTY IMAGES

Празна гробница

Вж. Матей 28:1–8, Йоан 20:1–18.

„Празната гробница на онази първа Великденска утрин дала отговор на въпроса на Йов, „Ако умре човек, ще оживее ли?“ (Йов 14:14) На всички, които чуват моя глас, заявявам, че ако човек умре, той ще живее отново. Ние знаем това, защото разполагаме със светлината на дадената чрез откровение истина“ (Президент Томас С. Монсън, „Той възкръсна!“, обща конференция, април 2010 г.)

„Няма Го тук, но възкръсна“ (Лука 24:26).

КАКВА Е ВАШАТА ЦЕЛ?

Като пълнолетни младежи, всеки от нас има роля в продължаващото Възстановяване. Как участвате?

42

МЛАДЕЖИ

ВАШЕТО СВИДЕТЕЛСТВО ЗА ПЪРВОТО ВИДЕНИЕ

52, 62

ВЕЛИКДЕН

ЧЕТИРИ СИМВОЛА

64

ЗА ДЕЦА

ПРОЧЕТЕТЕ РАЗКАЗ ЗА ВЪЗСТА-НОВЯВАНЕТО

П4

BULGARIAN

4 021671191124

ЦЪРКВАТА НА
ИСУС ХРИСТОС
НА СВЕТИИТЕ
ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ

април 2020 г.

Приятел

Раздел за деца на списание *Лиахона*, публикувано от Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни

Исус Христос живее и е възстановил Своята **ЦЪРКВА**

От президент Ръсел М. Нелсън

Да помагаме в делото на ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО

През 1820 г. Небесният Отец и Исус Христос се явили на Джозеф Смит. Небесният Отец казва, „Този е Моят Възлюбен Син. Него слушай!“ Възстановяването на Евангелието започнало през този ден преди 200 години. То продължава и днес!

Един ден Исус Христос отново ще дойде на земята. Ето четири начина, по които можете да помагате в делото на Възстановяването и да се подготвяте за времето, когато Исус ще се завърне:

- Изграждайте своята вяра в Исус Христос.
- Търсете информация за вашите предци и помагайте за извършване на храмова работа за тях.
- Подготвяйте се да посетите храма.
- Помагайте на хората да научат за Исус Христос и Неговата Църква.

Тези дейности ще ви помагат да подготвяте света за прекрасния ден, когато Исус отново ще дойде! ●

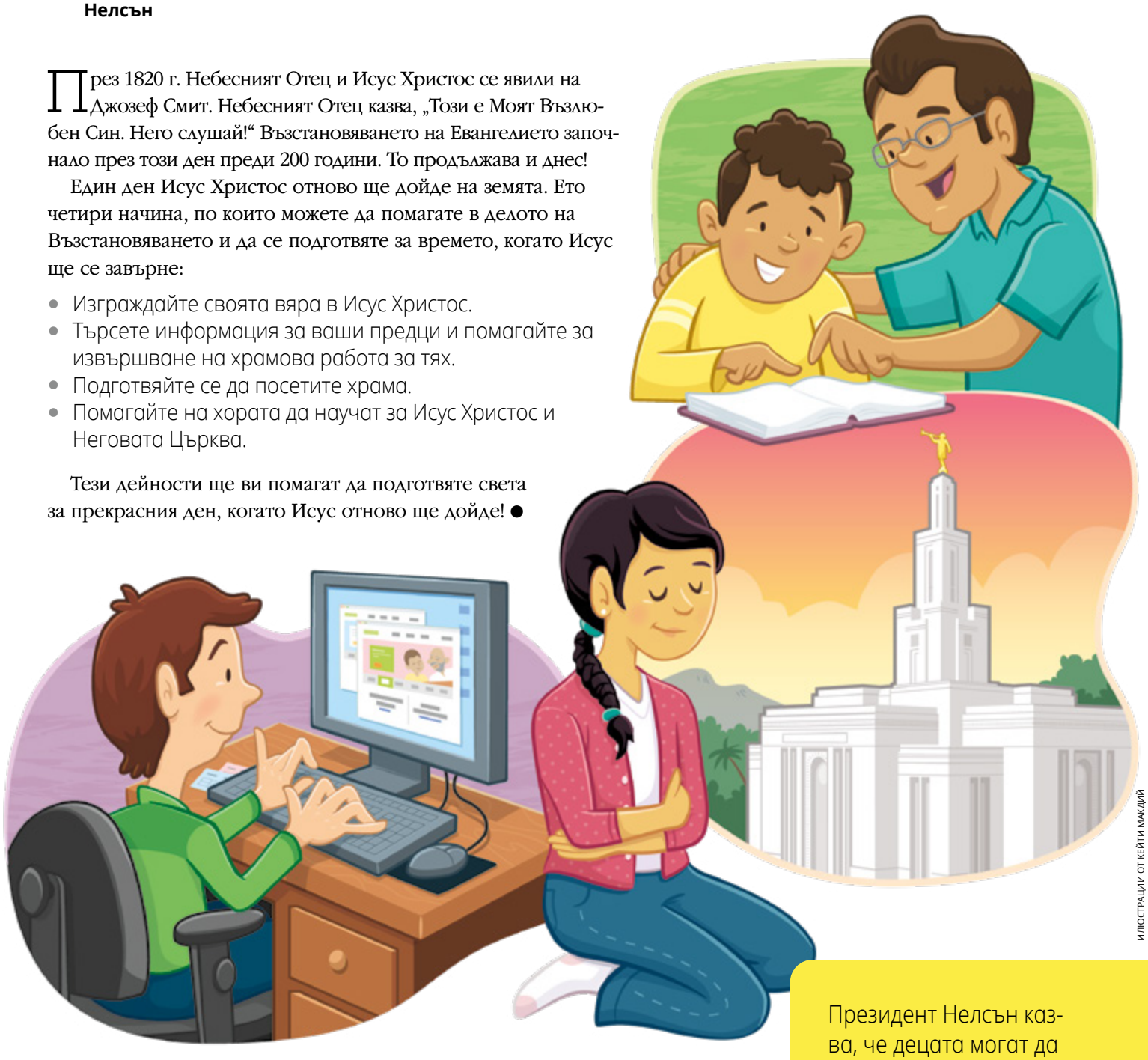

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ КЕЙТИ МАКДИЙ

Адаптирано от „Смели воини на Израил“ (духовно послание за младежи по света, 3 юни 2018 г.), HopeOfIsrael.ChurchofJesusChrist.org.

Президент Нелсън казва, че децата могат да подпомагат Възстановяването. Как можете да помагате и вие?

Придобиване на знание за Възстановяването

Мисионерките учат това семейство как Евангелието на Исус Христос е било възстановено. Открийте предметите под рисунката, символизиращи аспекти на Възстановяването.

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ КАРЛЕС МАРТИ

Словото на мъдростта

причастие

мисионерска работа

Писания

дарът на Светия Дух

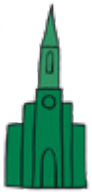
храмове

семейна история

сграда за събрания

свещеничество

Обърнете страницата, за да научите повече за Възстановяването!

Църквата на Исус Христос е възстановена!

Преди да дойдем на земята, сме живели с нашите Небесни Родители. Те са ни обичали! Нашият Небесен Отец е имал прекрасен план за нас. Дошли сме на земята, за да получим тяло, да се учим и да израстваме. След това ще можем да се върнем да живеем в нашия небесен дом. Но е нямало как да се справим сами. Щяла да ни трябва помощ.

Небесният Отец е избрал нашият най-голям брат, Исус Христос, да дойде на земята, за да ни помогне. Исус ни е показал как да обичаме другите и да следваме заповедите на Небесния Отец. Той избрал дванадесет апостоли, които да ръководят Неговата църква.

След това страдал за нас в Гетсиманската градина. Почувствал всичките ни болки и цялата ни тъга. Умрял за нас на кръста. Затова можем да се обръщаме към Него, когато сме разстроени, тъжни или имаме нужда от помощ. Можем да се покайваме, когато направим нещо неправилно.

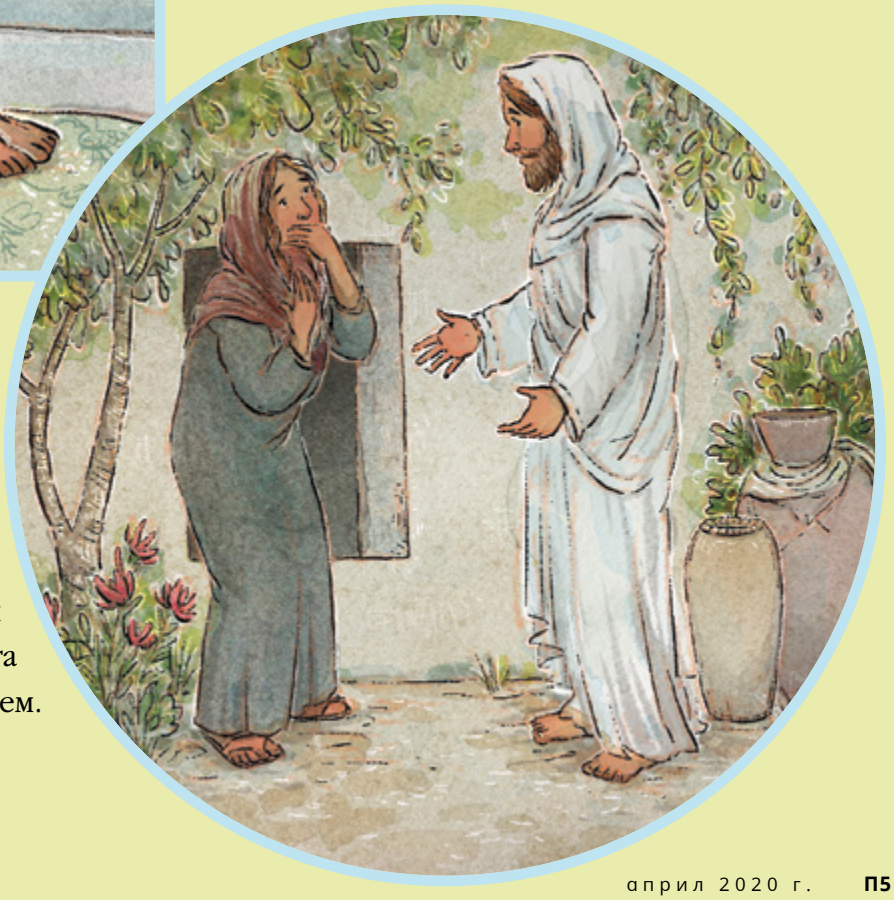

На третия ден след като Исус умрял, Той бил възкресен. Исус отново бил жив! Благодарение на това, ние също ще бъдем възкресени. Така ще можем да живеем в небесата след като умрем.

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ ЕЙПРИЛ СТОТ

След Своето Възкресение, Исус посетил учениците Си в Йерусалим и на Американския континент. Той помолил апостолите Си да продължат да учат хората на Неговото Евангелие. Много хора, които чули апостолите, се присъединили към Църквата.

След като апостолите умрели, хората започнали да забравят някои важни части от Евангелието на Исус. Спрели да вярват, че Небесният Отец винаги вдъхновявал Своите чеда на земята. Забравили, че всеки на земята щял да има възможност да се кръсти. Спрели да вярват, че пророци и апостоли трябвало да водят Църквата.

Минали много години. Накрая дошъл момента да се възвърнат липсващите части на Евангелието на Исус. Дошло времето да се възстанови Неговата Църква! Небесният Отец трябвало да намери човек, който да бъде пророк и да помогне за връщането ѝ на земята. Той избрал младеж на име Джозеф Смит.

Един ден Джозеф чел Библията. В Посланието на Яков 1:5 пише, че Небесният Отец ще отговаря на нашите въпроси, когато питаме с вяра. Джозеф наистина имал въпрос! Знаел за много църкви, които учели за Исус. Но той искал да узнае дали някоя от тях била като Църквата на Исус в Новия завет.

През един прекрасен пролетен ден около Великден, Джозеф отишъл в една горичка близо до дома си. Коленичил и започнал да се моли. След това Джозеф почувствал тъмна сила. Сатана се опитвал да го откаже. Но Джозеф продължавал да се моли с всички сили.

Появила се прекрасна светлина. Джозеф видял Небесния Отец и Исус Христос. Това се нарича Първото видение. Те казали, че Църквата на Исус не била на земята. Но и че това скоро щяло да стане. Възстановяването започнало!

Небесният Отец изпратил ангели, които да възстановят важни части на Евангелието. Ангелът Мороний дал на Джозеф златните плочи, за да можем да имаме Книгата на Мормон, която да ни помага да научим повече за Исус Христос.

Йоан Кръстител дал свещеничеството на Аарон, за да можем да се кръщаваме. Петър, Яков и Йоан дали свещеничеството на Мелхиседек, за да можем да получаваме Светия Дух и да ни бъдат давани благословии, когато сме болни.

Дошъл Илия, за да можем в храма да бъдем запечатвани за нашите семейства.

Била организирана Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Това означава, че Църквата на Исус е отново на земята! Всички тези неща са част от Възстановяването.

Възстановяването на Евангелието продължава и днес. Пророци, апостоли, мисионери и членове споделят благовестието на Исус Христос по целия свят. Храмове се строят в много страни, за да могат хората да бъдат запечатвани за семействата си. Църквата също помага на хората на места, където има глад и бедствия.

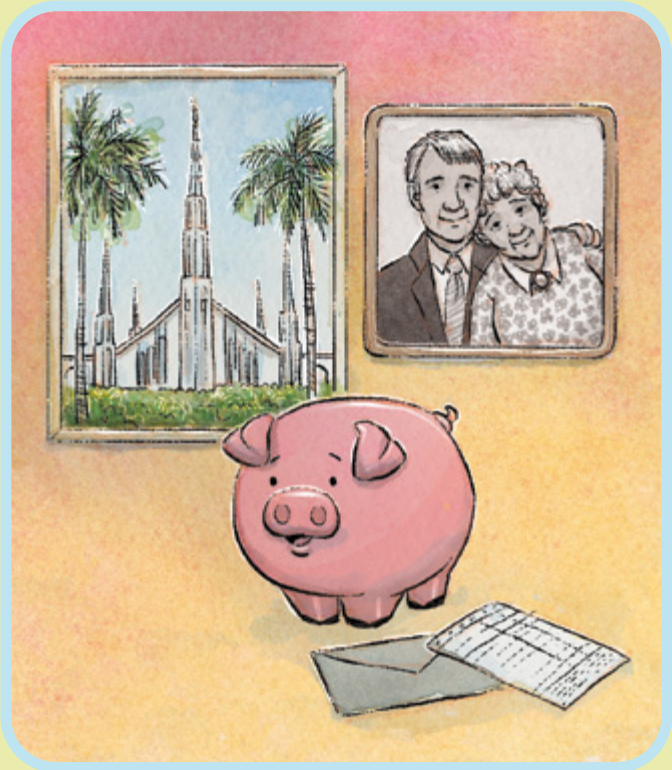

Всеки може да прави нещо, за да помага във Възстановяването. Можете да помагате, като изучавате своята семейна история и извършвате кръщения в храма. Можете да дарявате десятък за строеж на сгради за събрания и храмове. Можете да дарявате дарения от пост, за да помагате на хората в нужда. Можете да разказвате на другите за Исус Христос.

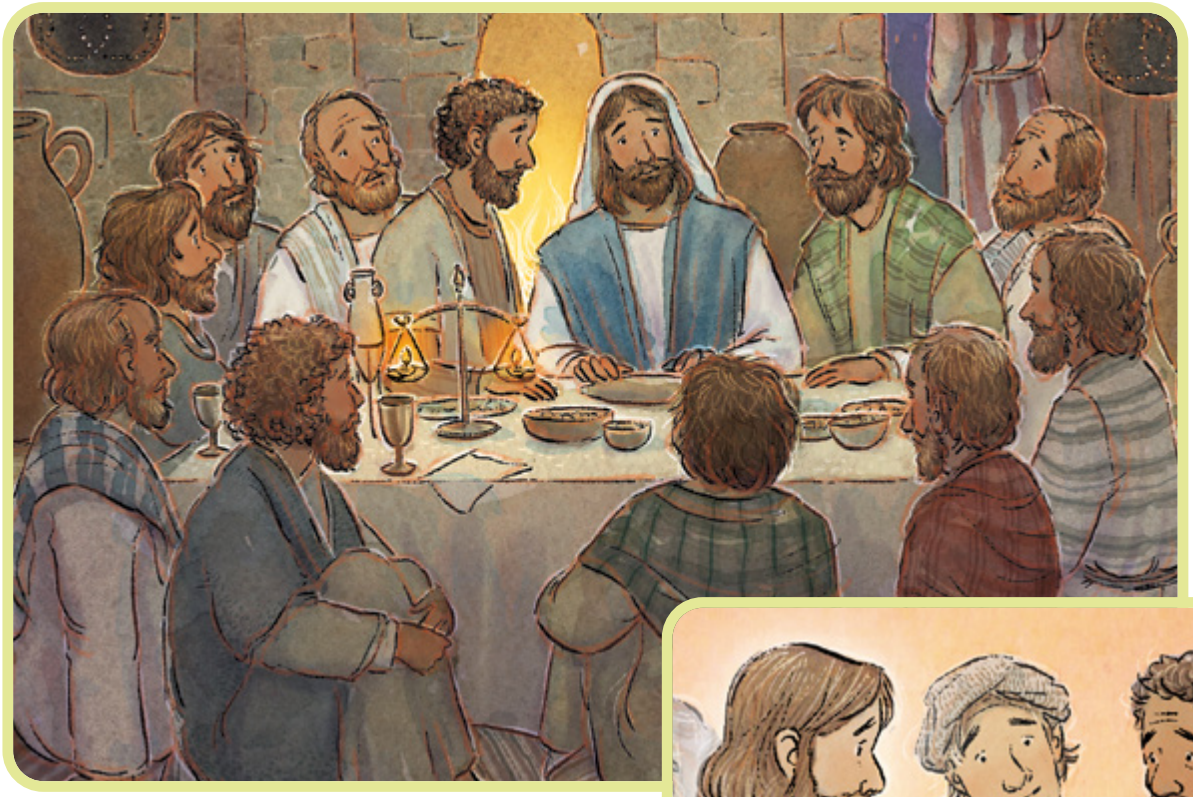

Исус ни е дал Неговата Църква, за да ни помага да се завърнем в небесния ни дом. Можем да взимаме от причастието и винаги да помним какво е направил Той за нас. Можем да показваме обичта си към другите, така както Той е правил. Можем да помагаме на всички да научат за Неговото Евангелие! ●

Открийте!

Благодарение на Възстановяването, днес хората по целия свят могат да научат Евангелието на Исус Христос! Колко екземпляри на Книгата на Мормон можете да откриете? Колко знамена на държави можете да откриете? С повишена трудност: Знаете ли на кои държави са знамената?

ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ КАРЕН ЛУИС

Небесни
чува моите

Небесният Отец чул моли
Той чува и

ят Отец
е молитви

твата на Джозеф Смит.
моите!

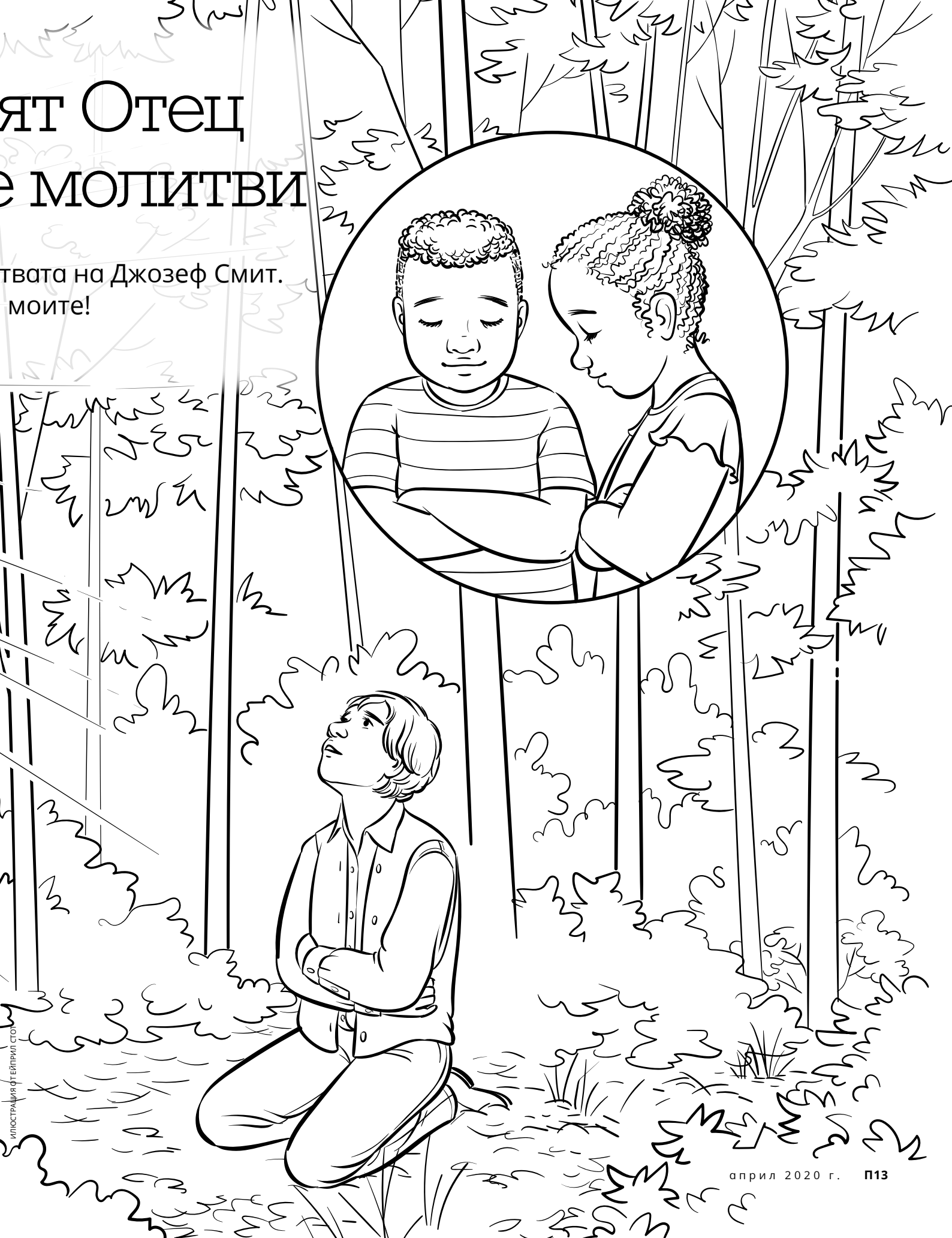

ИЛЮСТРАЦИЯ ФТЕЙПРИЛ СТОТ

Църква за Зулма

Може би Бог искал Зулма да знае повече?

От Луси Стивънсън
Списания на Църквата
(По истинска история)

„Търсете и ще намерите“ (3 Нефи 14:7).

Зулма седяла на една от пейките в църквата и заглаждала полата на училищната си униформа. Светлината се оцветявала, когато преминавала през прозорците със стъклопис, кръст бил поставен в предната част на параклиса. Зулма учила в църковно училище, затова ходела на служба два пъти дневно с останалите ученици. На Зулма ѝ харесвала нейната църква. Тя обичала Исус и ѝ харесвало да учи за Него.

Тя седяла тихо, когато свещеникът започнал да говори. Но тогава се почувствала различно. Изведнъж в ума и сърцето ѝ дошла нова мисъл: *Съществува повече истина.*

Зулма се намръщила. Повече истина? Какво означава това?

Мисълта дошла отново. *Съществува повече истина.*

Зулма затворила очи и се съсредоточила върху усещането си. На църква научила много добри неща. Но сега се питала дали не липсва нещо. Може би Бог искал тя да знае повече? Но как да открие какво липсва?

По-късно тя споделила своите мисли с по-големия си брат, Алберто.

„Мислиш, че съществува повече истина?“ – попитал Алберто.

Зулма кимнала. „Искам да науча повече за другите църкви“ – казала тя.

„Добре“ – отговорил Алберто. „Ще ходим заедно!“

За няколко години Зулма и Алберто посещавали различни църкви. След една църковна служба, Алберто казал: „В тази църква учат на добри неща“.

Зулма се съгласила, но все още усещала, че нещо липсва, затова продължили да търсят.

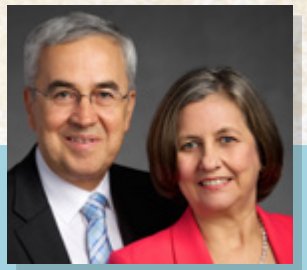

Това е Зулма като малко момиченце. Снимката вдясно е от наши дни, тя със съпруга си, старейшина Уолтър Ф. Гонзалез от Седемдесетте.

Един ден Алберто изтичал по стълбите на тяхната къща. „Открих църквата, която търсим!“ – казал Алберто. Той силно прегърнал Зулма.

Зулма широко отворила очи. „Къде? Как?“

„Мой приятел срещнал мисионери от Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни“ – казал Алберто. – „Изслушах ги и вярвам в това, на което учат!“

Зулма и Алберто били толкова щастливи, че танцували из цялата къща. Но след това Зулма получила лоша новина. Мама не искала тя да се среща с мисионерите. „Ти си само на 12 – казала Мама. – Твърде си малка“.

Тъй като Алберто бил по-голям, на него му било позволено да продължи да се среща с мисионерите. Няколко седмици по-късно той се кръстил.

Зулма отново и отново питала Мама дали може да бъде учена от мисионерите. Накрая Мама се съгласила.

Когато мисионерите учили Зулма, тя усещала топлина в сърцето си. На един от мисионерите му било трудно да говори на испански, но това нямало значение. От значение било колко добре се чувствала Зулма. Когато научила за Джозеф Смит и Книгата на Мормон, тя знаела, че е открила истината, която търсела!

Зулма поискала да бъде кръстена. Но какво щяла да каже Мама? Зулма била много щастлива, когато Мама се съгласила! В деня на своето кръщение, Зулма се облякла цялата в бяло. Тя знаела, че Бог я обича. Знаела, че Той я познава. И знаела, че Той ѝ помогнал да намери Неговата възстановена Църква! ●

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ СКОТ УЕЙКФИЙЛД

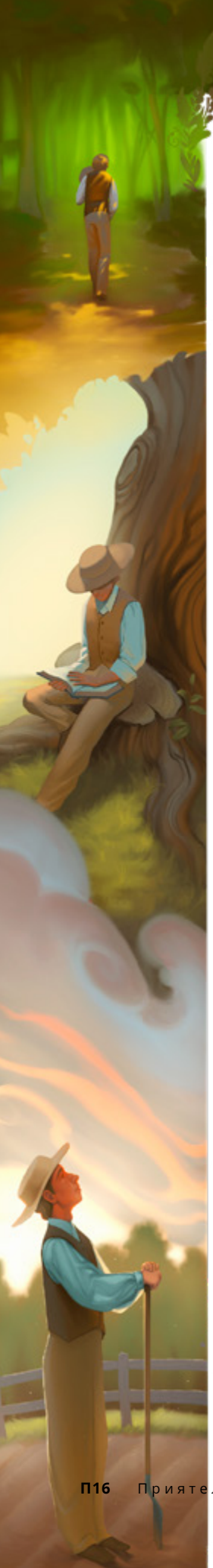

Първото видение

Благоговейно ♩ = 68

Текст и музика: Нейтън Хауи

D G D G

D A G A

1. Чу - де - ше се Джо - зеф кой път да из - бе - ре. Със
2. В'тър - се - не на мир той из - бра ед - на го - ра, с'все
3. Чрез ви - де - ни - е - то и от - кро - ве - ни - я, тъй

F C B♭ A

вя - ра той по - тър - си да зна - е по - доб - ре. Чрез
си - ли той се мо - ли да чу - е го От - ца. О -
Бог въз - ста - но - ви тук Е - ван - ге - ли - е - то. И

D Em E A

стих на - път - стван бе да мо - ли за то - ва и
те - цът и Си - нът от го - ре сля - зо - ха, за
зна - ем всич - ки ний, И - сус го - во - ри днес и

© 2020 by Nathan Howe. All rights reserved.
Тази песен може да бъде копирана за случайна нетърговска употреба у дома или в Църквата.
Тази бележка трябва да бъде включена във всяко направено копие.

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ САРА КИЙЛ

G Em F♯m Bm Em7 A7 D

тъй ре-ши той да по-мо-ли Бог за от-го-во-ра.
да му от-го-во-рят и въз-ста-но-вят Църк-ва-та. Мо-лит-ва-
при-зо-ва про-рок се-га, за да ни во-ди на-пред.

D Em F♯m Em Bm

та му бе-ше чу-та, я-ви-ха му се там Бог и

A D G A D G

Син. Мо-ля се аз. Бог ме о-би-ча и

Em A D G D

от-го-ва-ря ми.

Поздрави от Свещената горичка!

1

Когато Джозеф Смит бил на 14 години, той живеел в къща от трупи в щата Ню Йорк, САЩ. Имал пет братя и три сестри. Слушал родителите си и бил приятел с хората. Чел Библията със своето семейство, но не ходели всички заедно в една църква.

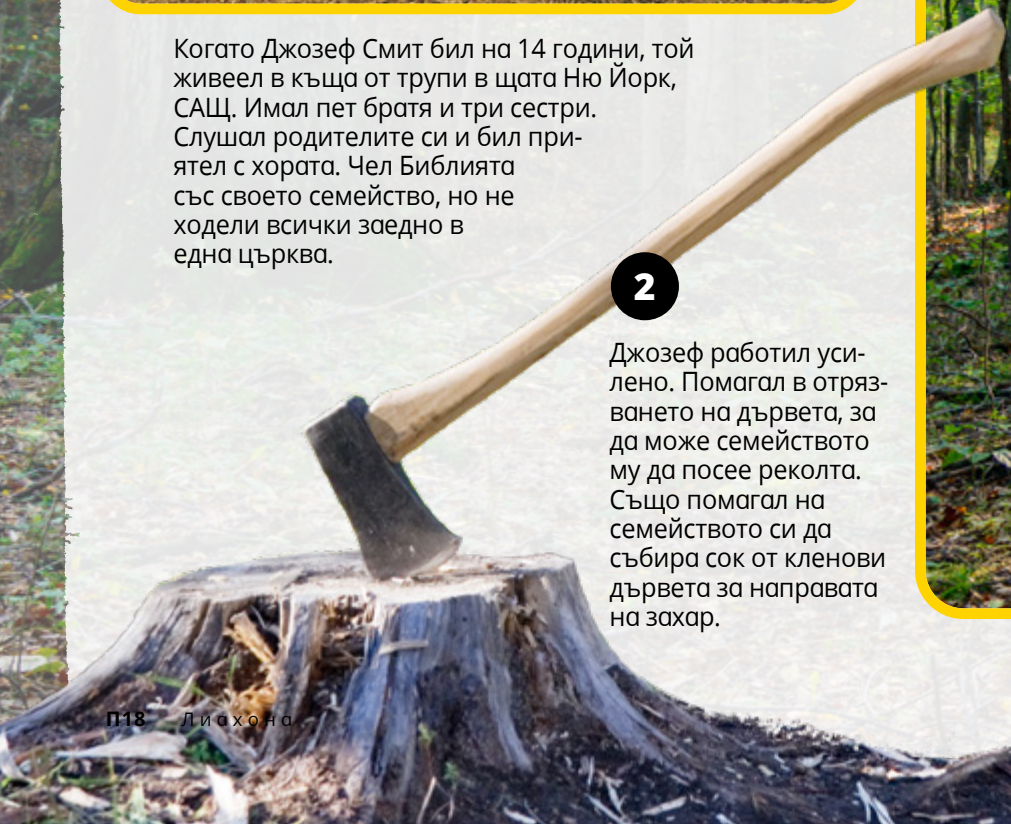

2

Джозеф работил усилено. Помагал в отрязването на дървета, за да може семейството му да посее реколта. Също помагал на семейството си да събира сок от кленови дървета за направата на захар.

През този месец, за да отбележим Възстановяването, посещаваме мястото, където преди 200 години се е случило Първото видение!

3

Джозеф искал да открие църква като тази в Библията. Един ден отишъл в една горичка, за да се помоли. Небесният Отец и Исус му се явили. Казали му, че греховете му са опростени. Също му казали да не се присъединява към никоя църква. Скоро Църквата на Христос щяла да бъде възстановена!

4

Много хора се присмивали на Джозеф заради това, което видял. Казвали, че той си измислил всичко. Но Джозеф продължил да казва истината. Казал: „Аз видях видение; аз го знам, и знам, че и Бог го знае, и не мога да го отрека“ (Джозеф Смит – История 1:25).

5

Днес хората могат да посетят района, в който Джозеф се е молил. Там е красиво и много спокойно.

Тези деца живеят там, където пораснал Джозеф Смит!

Знам, че Свещената горичка е специално място, защото Джозеф Смит се е молил и е видял Небесният Отец там.

Пайпър Д., 5 г., Ню Йорк, САЩ

Благодарен съм, че живея близо до къщата на Джозеф Смит. Обичам да ходя в Сградата на Грандин, където е печатарската преса. Наистина обичам да гледам мястото, където са напечатали първите екземпляри на Книгата на Мормон.

Роско Д., 9 г., Ню Йорк, САЩ

Благодарим ви, че заедно научихме за Свещената горичка. До следващия път!

ФОТОГРАФИИ НА МОМЧЕТА ОТ ДЖУЛИ ПОЛСЪН; ИЛЮСТРАЦИИ ОТ КЕЙТИ МАКДИЙ

Вечното семейство на Алонсо

От Мариса Уидисън
Списания на Църквата
(По истинска история)

*„Този храм е място свято, знай, то свързва ни със всеки“ (*Сборник детски песни, *с. 99).*

„Великден е подходящо време да размишляваме за Исус и да си спомняме за Неговото Възкресение“ – каза сестра Рохас. След това показа картина на Исус. „Той е направил така, че починалите хора да могат да живеят отново“.

Алонсо погледна нагоре, когато неговата учителка в Неделното училище за деца каза това. *Това означава ли, че мога отново да видя моите родители?* Този въпрос си задал Алонсо.

Мама починала години преди това. Алонсо не я помнеше добре, но обичаше да гледа нейни снимки. След това Татко също починал.

Сега Алонсо живеел с Абуела, неговата баба. Тя започнала да го учи за нейната църква, Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Ще бъде кръстен и потвърден през следващата година, когато стане достатъчно голям.

След това сестра Рохас показа снимка на бяла сграда. „Друг удивителен дар от Исус са храмовете. Това е един от храмовете тук в Чили“.

Алонсо погледнал златната статуя на върха на сградата.

Била прекрасна! Той се питаше какво се случва вътре.

„В храмовете семействата се запечатват заедно за вечността – каза сестра Рохас. – В този храм в Сантяго бях запечатана за родителите си, след като се присъединихме към Църквата. И защото сме запечатани, мога да бъда с тях дори след този живот“.

Алонсо се развълнувал, като чул това. „Мога ли аз да се запечатам за родителите си – попитал той. – Дори ако вече са починали?“

Сестра Рохас кимнала. „Да! Това е една от причините храмовете да са толкова важни. Те благославят всички наши роднини, включително починалите“.

След Църква Алонсо продължил да мисли за храмовете. Помолил Абуела да му разкаже още. Тя обяснила за белите дрехи, които хората носят вътре и красивите картини на стената.

„Най-хубавото е, че там можеш да бъдеш запечатан за родителите си – каза Абуела. – Ще помолим двама човека от района да участват като техни заместници по време на запечатването“.

„Можем ли да отидем утре? – попитал Алонсо. – Искам да бъда с Мама и Татко завинаги!“

Абуела се усмихнала. „Радвам се, че искаш да отидеш – казала тя. – Но най-близкият храм е в Консепсион. Нямаме достатъчно пари за автобусни билети“.

„Ще ти помогна да спестим за пътуването!“ – казал Алонсо.

Оттогава, винаги когато Алонсо намирал някоя монета на улицата или имал възможност да свърши някаква работа, той плащал десятък и след това прибавял остатъка в спестяванията за храма.

След месеци спестяване, Алонсо и Абуела накрая събрали достатъчно пари, за да пътуват до храма. Те помолили брат и сестра Силва да пътуват с тях. В деня на пътуването, те за дълго време се возили с автобус до град Консепсион.

Слънцето почти залязвало, когато Алонсо видял нещо златно в далечината.

„Мога да видя ангела Мороний!“ – казал Алонсо, сочейки към статуята на върха на синия купол на храма.

Те прекарали нощта в апартамент до храма. На сутринта Алонсо влязъл в храма за първи път. Вътре видял голяма картина на Исус. Той и Абуела се облекли в бяло. Той почувствал щастие и мир.

Когато дошло време за запечатването, Алонсо влязъл в една красива стая с огледала на стените. Храмов работник показал на Алонсо, Абуела и семейство Силва как да коленичат около специална маса, наречена олтар. Той бил покрит с мек плат.

Брат и сестра Силва заместували майката и таткото на Алонсо. Абуела била там на мястото на неговата сестра, която починала преди Алонсо да се роди.

Затваряйки очи, Алонсо си представил цялото си семейство заедно.

С нетърпение очаквам да ги видя отново, помислил си Алонсо. *Много съм благодарен, че семействата могат да бъдат завинаги заедно!* ●

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ МАРК ДЖАРМАН

От сестра Джой Д. Джоунс
Обща президентка на Неделното училище за деца

Храмът и ТИ

ИЗОБРАЖЕНИЕ ОТ ДЖАРЕД МАТЮС

Преди да бъде възстановена Църквата, хората вярвали, че ако някой в семейството им почине без да бъде кръстен, те няма да могат да го видят отново. Но благодарение на Възстановяването, ние можем да бъдем кръстени за тях в храма. Можем да бъде запечатани за вечността!

Като Джозеф Смит, ти също си бил избран от Небесния Отец за важни дела през твоя живот. Някои от тези дела се извършват в храмовете. Можеш да откриеш имена на твои предци, които не са били кръстени, докато са живели на земята. Тогава, след като получиш храмова препоръка, можеш да отидеш в храма и да бъдеш кръстен за тях.

Когато вършиш това дело, моли се на Небесния Отец, да те води. Твоите предци също могат да ти помогнат. Каква важна и свята благословия ще бъде това за теб и за тях!

В момента е възможно да не можеш да вършиш храмова работа, но един ден ще можеш. Никога не забравяй, че си чедо на Бог. Той те обича съвършено.

Следвай подтиците на Светия Дух и се подготви един ден да отидеш в храма. Това ще ти помогне да създадеш прекрасен живот за себе си и твоето минало, настояще и бъдеще семейство. Когато вършиш делото на Господ, Той ще ти помага. Ти си едно от Неговите най-смели духовни чеда. ●

ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ ЕЙПРИЛ СТОТ

Ти си обичано чедо на Бог, Той те познава и обича. Бог познавал Джозеф Смит. Същото се отнася за теб. Бог те познава.

Старейшина Дейл Г. Ренлънд от Кворума на дванадесетте апостоли
Адаптирано от "The Blessing of the Restoration for You," *Liahona,* Feb. 2020, 52.

ЦЪРКВАТА НА
ИСУС ХРИСТОС
НА СВЕТИИТЕ
ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ

Скъпи родители,

През 1820 г., около Великден, Джозеф Смит вижда Небесния Отец и Исус Христос. Темата на това списание е това специално събитие. Ето няколко страници, които да потърсите:

- Разказ с картинки показва как възстановената Църква е част от Божия план (П4–10).
- Президент Нелсън ни казва как можем да подпомагаме Възстановяването (П3).
- Нова песен учи за Първото видение (П16–17).
- Една история учи как Възстановяването може да благославя нашите семейства (П20–21).

Не е ли прекрасно, че можем да бъдем част от Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни? Нека споделяме благовестието на Исус и Неговата Църква със света!

Честит Великден,

Приятел

КАК ДА ИЗПРАТИТЕ РИСУНКА НА ДЕТЕТО СИ ИЛИ НЕГОВА ИСТОРИЯ НА *ЛИАХОНА*

Отидете на liahona.ChurchofJesusChrist.org и натиснете „Изпращане на статия или обратна връзка". Или изпратете чрез имейл на liahona@ChurchofJesusChrist.org с името на детето ви, възрастта, град на местожителство и следното разрешение: „Аз, (напишете тук името си), давам разрешение на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни да използва предадения от детето ми материал в списанията на Църквата, както и на уеб страниците на Църквата и нейните социални платформи или други църковни материали". С нетърпение очакваме вести от вас!

Намерете лиахоната, скрита вътре!

СЪДЪРЖАНИЕ

П2 От Първото президентство: да помагаме в делото на Възстановяването

П4 Църквата на Исус Христос е възстановена!

П11 Забавни неща: Открийте!

П12 Страница за оцветяване

П14 Църква за Зулма

П16 Музика: Първото видение

П18 Поздрави от Свещената горичка!

П20 Вечното семейство на Алонсо

П22 Храмът и ти

П23 Хубава идея

© 2020 BY INTELLECTUAL RESERVE, INC. ALL RIGHTS RESERVED

BULGARIAN
4 021671191124